

Tóth Milán

Papundekli, a vérdisznó kalandjai

és más hibbant történetek

milgra@milgra.com

Intermezzo - nem is annyira	5
Háztáji	6
A pince titka	6
A Plafon	7
Tápiómente blues	10
Máris néne es az vértikok	10
Marika néni	12
A Pirospaprikás nyálgombóc	13
A sajt	13
A Latrina	14
Intermezzo 2 - nem is olyannyira	15
Tudományos	16
Égés Föld	16
A Dinnye múltja, jelene, jövője	18
soul ipse	20
Beszélgetések istennel	22
Intermezzo 3 - annyira nem is?	26
Fiktív	27
Mese	27
Atom kaland	28
A Sárkány alkonya	31
Használd a fejet!	34
Tündér	36
Vér	38
HOPE	42
Vacsora 3020-ban	44
Atom kaland II.	45
Intermezzo 4 - nem olyennyire	48
Köznapi	49
lók	49
filmhírek	49
családi kör	50
ékszer	51
tánciskola	52
Ádám és Éva első találkozása a paradicsomban	53
Ádám és Éva második találkozása a paradicsomban	53
Intermezzo 5 - de is szilvannyira	54
anális szakasz - erős idegzetűeknek	55
forgatókönyv	55
mérges macska	55
áramlástani selejt	55
a fosás aranyszabályai	56
óda a segglyukhoz	57
kakafalvi karácsony	57
Takony	57
a csibe és a hagyma esete	58
csupa jó dolog	58
hasizom	59

szaros	59
Totál Metál	59
Rockerteszt	59
A szocreál trúblekker	63
Immortal	64
Manowar	64
Paksi Endre	65

Intermezzo - nem is annyira

papundekli, a kis fekete-fehér disznócska álmosan törölte ki gombszemeiből a szöszcsipát, majd mancsra pattant, hogy leszámoljon az egész kibaszott világgal.

“kettéfejelem az összes gecit akivel találkozom” - így ő. fölvette a legszebb szegecses bőrrakóját, és peckes léptekkel elindult kifelé az odvából. távoztában még belefejt a legközelebbi fába, és arról kezébe esett a méhkas, amit szegény méhecskék keserves munkával hordtak össze neki napról napra.

“e” - mondta.

ahogyan a mezőn sétálgatott, és zabálta a mézet, egyszercsak megjelent egy repülő csészealj fölötté, és egy részecskesugárral magába szippantotta a disznót. az másodpercek alatt az úrhajó belsejében találta magát, előtte pedig egy nagyfejű nagyszemű zöld lény állt.

“hát te meg ki a faszom vagy te zöld geci?!?” - kérdezte a röfi, azzal megfejté a lényt. az nekicsapódott az irányító pultnak, de esés közben előkapta a pisztolyát, és halálos dezintegrátorsugarat lőtt hősünk irányába.

de papundekli nem ijedt meg, megfejté a dezintegrátorsugarat is, az pedig lepattanván hősünk homlokáról kettészelte az úrhajót, és az két darabban zuhant rá a dombokra.

a disznó kikászálódott a roncsok közül, és tovább folytatta útját

“na” - mondta.

Háztáji

A pince titka

Egyik nap lementem a pincébe szívni egy kis bort. Elég régi a ház, épülhetett vagy 1940-50 környékén, de a pince még régebbi lehet. Nagyon dohos és sötét és nyirkos, de ez nem tud eltántorítani a borszívtástól. Épp' nekiálltam szívni a bort, amikor észrevettem a pince végében egy rést a téglák között, amin fény szűrődött keresztül. Na, nekem se kellett több, mindig is ilyen rejtélyekre vágytam! Odamentem, és kibontottam a téglákat, és azt láttam, hogy egy nagy alagút vezet le a föld mélyébe, és a végéről jön a csillámlás!

Na mondok, ennek már utánajárok. Nagy óvatosan elindultam a vájatban, közben meg belebelekortyoltam a borba, mert ugye szomjas is voltam. Fél óra alatt elértem az alagút végére. Egy kis cellában végződött, egy fáklya volt a falon, annak a fényét láttam. A földön egy lány feküdt összegörnyedve, és keservesen zokogott. Nagyon szomorúnak tűnt.

- Na bazmeg!!! - gondoltam - Én nem leszek többet senkinek a lelki szemetesládája!!! - így inkább visszajöttem. A bor a nagy séta közben el is fogyott, úgyhogy megint szívtam egy kicsit a pincében. A téglákat meg visszaraktam a helyükre.

2000. 10.

A Plafon

Néha megtörténik. De egészen kellemes állapot. Csak a leérkezés fájdalmas. Nem tudom mikor ér. Olyankor nagyot puffanak és nyekkenek az ágyamon, néha még a könyököm is beütöm.

Szóval most itt vagyok fent, a plafonhoz tapadva. Legelőször kissé megijedtem, hogy valamiféle gravitációs anomália érte a házat, de a többi tárgy nyugalomban maradt a helyén. Tehát ezt csak én csinálhatom, persze fogalmam sincsen hogy. Nem tudtam rájönni hogy milyen érzelmi állapot válthatja ki, vagy hogy min gondolkoztam éppen. Lehet hogy nem is ezektől függ. Csak annyi bizonyos, hogy alszom amikor történik. És nem is álmodom rosszat. Például utoljára egy menyétcsaláddal vitatkoztam arról hogy a tavaszi búzát melyik hónapban kell elvetni, a vitát pedig egy jobbról becsúszó bálna zárta le, mert megmondta hogy áprilisban. Szerintem hazudott.

Néha persze álmodok olyat, hogy repülök. A pszichológusok szerint ez a kreativitás és fantázia jele. Szerintem meg annak, hogy nem érzed magad szabadnak, és el szeretnél szökni valahová. Bár lehet, hogy a két magyarázat egy és ugyanaz, mert a kreativitás azt jelenti, hogy olyat szeretnél alkotni, ami hiányzik neked a világodból. Így ha nem is te szöksz el valahová, legalább belopsz valamit onnan. De csalfa ez az álombéli szárnyalás. Mert ugyanúgy a környezetedhez köt az álom, mint ébren. Magasra nem szállhatsz, mert az űr sötétjében magányosabbnál is magányosabbnak érzed magad, és messzire nem repülhetsz, mert arra csak ismeretleneket találnál? Én speciel villanyvezetékeket álmodom, amikbe rendszeresen belerepülök.

De most itt vagyok a plafonra tapadva, és nem szárnyalok sehová, csak lebegek egy helyben. Elmászni meg sem próbálok, végzetes következményi lehetnek a leérkezésnek ha nem az ágyam van alattam. Így hát nem tehetek semmit. Csak várok.

Az eddigi néhány alkalommal senki sem nyitott rám. Veszélyben nem éreztem magam, ezért segítségért sem kiáltottam. Még csak sietnem se kellett sehová. Most viszont szombat este van, és hamarosan jönnek a haverok, hogy kocsmába indulhassunk. Érdekes meglepetésben lesz részük ha addig nem múlik el ez a furcsa állapot.

De nem is ők nyitottak rám először. Hanem anyám.

- Kisfiam, nem akarsz enni valamit mielőtt elmész? Ránotta, tükörtojás? Hol vagy?
- Itt vagyok fölöttem!!!
- Te jó ég! Nem szégyenled magad! Így ráijeszteni szegény anyádra! Jössz le onnan azonnal!!! Még összetöröd magad a végén.
- Anyu, én lejönnék, de nem tudok... nem rajtam múlik.
- Na fejezd abba a hülyeséget!!! Még 5 percig a konyhában vagyok, ha addig kell valami, gyere ki. És gyere le onnan!

Érdekes. Azt hitte hülyéskedek. Még csak meg sem próbált lehúzni. A lábamat elérné ha le tudnám valahogy lógatni. Hülye egy helyzet. Na majd a haverok.

- Helló öreg, na mi van veled?!?! Mit csinálsz ott fent? Anyád mondta hogy a plafonon vagy, na de hogy ennyire?!?!
- Nagyon vicces vagy Ákoskám, de nem én csináltam. Már párszor előforult hogy így ébredtem. Veletek sohasem történik ilyesmi?
- Hejj, bárcsak történe? De nekem unalmasan telnek az éjszakáim, mostanában már lányokkal is csak nehezen tudok álmodni. Tényleg, próbáltál már lányokat álmodni? Mert ha a repülés ilyen jól sikerült...
- Nem álmodtam repülésről. Nem tudom mi történt velem. Próbáljatok meg inkább leszedni.
- Vicces fiú vagy te! Nem vesszük be a hülyeségedet, biztos fölötötted magad valahogy. Szedd le magad oszt menjünk.

Hát ez kész. Ezek sem hisznek nekem. Azt hiszem tennem kell néhány kört itt a plafonon, hogy realizálódjon előttük a valóság. Hű de szépen mondtam.

- Nézd má Janó, úgy csinál, mint a pókember!
- Húúú, ez gááz! Tényleg nem kötötte föl magát!
- Ne tátsátok már ott a szátokat, inkább próbáljátok lehúzni. Ledugom a lábam, ti meg kapjátok el valahogy!

Meglehetősen vicces dolgok történtek ezután. Ledugtam a lábam, Ákos elkapta nagy nehezen, és húzni kezdte, aminek az eredménye az lett, hogy Ákos emelkedni kezdett felém, Janó pedig utánaugrott. Most itt vagyunk mind a hárman a plafonra ragadva, mit egy detoxos légytrió.

- Na fiúk, milyen érzés? Ugye nem is olyan vicces?
- Hát, nem olyan vicces, de egész kellemes. Már csak nőket kéne hívni.
- Ja, egészen extrém pornót lehetne nálatok forgatni. Hepaj a plafonon vagy légszex vagy valami ilyesmi címmel.
- Fejezzétek má' abba a hülyeséget, és azt találjátok ki, hogy hogyan tovább.
- Te, mennyi ideig szokott ez tartani?
- Hát, pár óráig, szerintem még úgy háromnegyed-egy óra van hátra.
- Az rossz. Márpedig a kocsmába el kell indulnunk, Balázs azt mondta hogyha fél órán belül nem vagyok ott, elmegy, és ezáltal nem kapok ingyen sört. Ezt nem engedhetem meg magamnak.
- Szerintem is induljunk, legfeljebb nem biliárdozunk addig.
- És hogy megyünk el a kocsmáig hülyék? Ahogy kilépünk a lakásból, belezuhanunk a napba vagy a holdba!!!
- Hát akkor menjünk kocsival. A garázsba tiszta az út, a kocsmánál meg beállunk az eresz alá.
- Te nem vagy ép!!! Hogy fogod fejjel lefelé vezetni azt a hülye kocsit?!?
- Rájöttem a megoldásra: Ballaszt!!!
- Mi?
- Ballaszt. Többletsúly. Ha el tudunk kapaszkodni a súlyzóig, akkor magunkra köthetjük őket. Tárgyakra csak nem hat ez az ízé!!!

És igaza volt Ákosnak. Magunkra kötöttünk fejenként 100 kilót, és meglehetősen nevetségesen, mint valami illuminált Neil Armstrong, elkalimpáltunk a kocsmáig. A kint ülők mosolyogva fogadtak, ?Nézzétek má, megjöttek az alkoholisták!? felkiáltásokat hangoztatva. De ez nem érdekelte erőművész csapatunkat, minél előbb a pulthoz akartunk érni.

- Egy üveg Ászokat kérek.
- Te, Ákos, a sör az szerves anyag. Nem lesz ebből baj?
- Ne aggodalmaskodjál már annyit Janókám!

Janónak azonban igaza volt, és Ákos megrökönyödve nézte ahogy sörösüvege kezéből kicsúszva millió darabra csattan szét a plafonon. A kocsmáros kicsit felidegesedett.

- Oké, hogy kifizetted, de azé nem kéne randalírozni, dobálni a sörösüveget, ki fogja azt onnan föltakarítani?!?

De Ákos nem volt az az ijedős fajta:

- Figyelj, öreg, én kemény csávó vagyok, most is úgy edzem magam, hogy százötven kilóval a derekamon lófrálok a faluban. Itt van, megnézheted!!!

Az agresszív kocsmáros látszólag érdeklődve hajolt Ákos fölé, de egy gyors mozdulattal egy rúgást indítványozott haverom hasába, aminek hatására elszakadtak a súlyokat tartó kötelek, és Ákos egy pillanat alatt a plafonra csapódott. A kocsmáros nem hagyta annyiban a dolgot:

- Mi van kiscsávó, menekülni próbálsz előlem? De addig nem mész ki innen, amíg ki nem tapostam a beleidet!

Azzal elővett egy széket, berakta Ákos alá, és megpróbálta elkapni a lábát. Egy másodperccel később már ő is ott hasalt Ákos mellett a plafonon.

- Aszta, ennek a fele se tréfa!!! Mi történik velem?!?!

Ákos röhintett egyet, majd odébbgurult a plafonon, és elkezdte nyalogatni, éppen ott ahol a sörösüveg az imént fölröppent, darabokra hullt, majd darabjai visszaestek a padlóra, a sör viszont nyomokban ottmaradt. Janó nem bírta tovább.

- A fenébe, én inni jöttem, most meg munkaképtelenné tettük a kocsmárost! Engem nem érdekel, én most iszom!!!

Ezt követően beugrott a pult mögé, magához szorított 4-5 láda sört, majd lekötötte magáról a ballasztot. Fölcsapódott Ákos mellé. Mohón az üvegek után nyúltak, de Janó elfeledkezett valamiről.

- Haver, gyere föl te is, és ne felejts el hozni egy sörnyitót!

Így hát én is magamhoz vettem egy rekesz borosüveget, meg egy sörnyitót, és mellénk csapódtam. Elkezdtünk vedelni. A kocsmáros barátságosan hengeredett hozzánk, és kért ő is a sörből. Ákos fölriadt:

- Fiúk, hol van Balázs a sörömmel?
- Már lelécelt az a szemét!
- Nem baj, mosmá ingyen van a pia.

A továbbiakban kellemesen telt az idő. Néhány vendég látva a történéseket csatlakozott hozzánk, a plafonon fetrengve iszogattunk, anekdotáztunk, Janó pedig a biliárdasztal fölé kúszva adott a játékosoknak tippeket. De minden jónak vége szakad egyszer, annyit ittunk, hogy mindenki rosszul lett, vagy elálmosodott. Ákosnak még eszébe jutott, hogy a barátnője a múlt héten hagyta ott, ezért néhány bizonytalan mozdulatot tett a kijárat felé, hogy a holdba vesse magát, de győzött az alkohol. Én is elaludtam.

Szóval jó buli volt. Reggelre mindannyian a földön találtuk magunkat, és nekem csak a kulccsontom tört el.

2003. Szeptember 26.

Tápiómente blues

/blues/

Elmondok nektek egy történetet
mely tápiómentén esett meg
Egy reggel lementem a boltba
mert nem volt otthon kenyér
de a bolt zárva volt
ezért továbbmentem tejér'
A tehén viszont tökönrúgott
és nagyon csúnyán nézett
ezért inkább kimentem
szerzek inkább mézet
a méhek viszont összececsípték
az összes pofámat
a bokrok meg leszaggatták
az összes ruhámat

szóló

De azt elfelejtettem mondani
hogy mikor leszedtem a mézet
micimackó ott állt
és nagyon csúnyán nézett
majd odajött,
megfogta a kezemet
jó erősen tökönrúgott,
és gonosan nevetett

Máris néne es az vértikok

/lelkületi rémisztő történet az Úrnak 1756. esztendejéből/

Há hun vót, hun nem vót, történt áccer, hogy az Máris néne fölkelte pirkadatkor, hogy ellássa az tikokat es egyéb allatokat. No, fölkelte, fölrázta az dunyhát, fölvette az mamusztot, oszt mán tipegett is ki az ketrechö. Pityókás is vót még kicsit az álomtul, nem láthatta, hogy az tikok es egyéb baromfiak teljesen megváltozok küllemre es, meg belbecsre es.

Történt ugyanis, hogy az éccaka leple alatt, míg mindenki aludott, mindenféle szálló tikitatódények érkeztek az égből, villogtak veszettül, meg pörögtek, mint az ringlispíl, oszt az tikól fölé száttak, oszt ilyen világító nyalábokat bocsájtottak az tikokra. Azok meg tejjesen átalakúttak, kifakútt a tolluk, meg elkezdett világítani az szemük.

No, imigyen lépett be az szegény Máris az tikólba. Ám ahogy belépett, az tikoknak fölillant az szemük, és egytül-egyig nekirontottak az gazdasszonyuknak. Az csőrük oly éles vót, mint az beretva, és belemártották szegény Máris néne husába. Mint ezernyi megveszekedett harkály, úgy marták őtet.

Az agykoponyáját olly erősen ütlegelték, hogy előbb az szemei folytak ki Márisnak az hófehér nyoszolyájára, majdan az koponyájának résein az agya bugyogott kifele. Nem kímélték a többi részét sem, az hasát es tejjesen szétnyitották, kifordútt az lépe, az mája, az tikok meg fölcsipegették az kiforduló beleit.

Nem szeretném tovább fokozni az csúfságokat, mit az tikok műveltek szegénnyel, legyen elég az hozzá, hogy egy fertályórán belül csak az véres nyoszolyájának csipkéje maradt a tikólban.

Osztann, mivel senki rokonya, esmerőse nem vót Márisnak, nem is kereste őtet senki. Az tikok ellenben még mindig ott vannak, és néznek kifele az világba.

Látnak tégedet is ám!!!

Marika néni

/hard sci-fi/

Marika néni görnyedten nyitotta ki a kis ház ajtaját, és elindult a postaláda felé. A macskája kéjesen dorombolva dörgölődött lábaihoz. Végül is elérte a ládát. Kinyitotta, belenézett. Már megint nem küldött senki semmit. Visszacsukta.

Hirtelen vakító fehér fény világította be a tájat. Az égen megjelent egy óriási, csillogó űrhajó, és testéből tüzet okádva a földre csapódott. Pár pillanat múltán egy hatalmas robbanással millió darabra hullott, örökre eltüntetve az alvégi dombokat.

- Már megint azok a hülye hiperűr kísérletek! - sóhajtott a néni, és visszament a házba. A macska követte.

2000. 06.

A Pirospaprikás nyálgombóc

/vers/

A kezdetek kezdetén
mikor elindult utad,
egy ízes tojásfalatnak
adtam éppen utat.
A falat nagy része
tojás fehérje
a tetején paprika,
piros.

A tojást a mohó nyálrészecskék
mohón emésztették,
a falatot metsző fogaimmal rágtam,
majd egy szép pillanaton lenyeltem.

igen ám, de a szájpadlásomra ráragadt a maradék falat
a számban ezért egy pirospaprikás nyálgombóc maradt.

A sajt

Asztalon egy sajt. Kezemben egy kés. Elvágom a sajt.
- Ne vágd el! Fáj neki! Ne edd meg! - mondja anyám.
- Ugyan, a sajtnak nem fáj, ha elvágják. És különben is szereti, ha megeszik! - mondom én.
- Anyád - mondja a sajt.

A Latrina

Azaz a kerti vécé, illetve pottyantó. Már hallom is úri közönségemet felhördülni, hogy na de ilyen, hogy lehet ilyen alantas témáról írni egyáltalán, de meg kell nyugtatnom önöket, megvan a kerti vécé romantikája.

Induljunk el az ebéd utáni délutáni szieszta helyszínéről, egy kellemes árnyékban található nyugágyról, amiről hirtelen felülünk, mert ugye már érzünk ekkor valami különöset, ami elindít minket a latrina irányába.

Az út a latrináig kalandos és vadromantikus, kerülgetni kell a bokrok körül döngicsélő méhecskéket, kerülgetni kell a locsolócső tekervényeit, és Bodri kutyánk tekervényeit is, de végül is a hús kőlapokon eljutunk az objektumig, melynek az ajtaján található szív alakú lyukban található pókhálón található anyagcserénken megérlelődött legyeken megérlelődött kövér keresztespók már előre csorgatja a nyálát a hamarosan megnövekvő légyforgalomra.

Benyitunk a rozzant deszkaajtón, ekkor a gyávább legyek fejvesztve az arcunknak repülnek, a bátrabbak csak akkor próbálnak kirepülni a vécé gyomrából, amikor alfelünkkel már majdnem elzártuk a kivezető nyílást. De mielőtt leülünk, nézzünk körül még egy kicsit, az ajtón kultúrális felvilágosító magazinok kifakult középső oldalai, a falon ócska tarisznya, telitömve harmincéves népszabadságokkal, legtöbbször a főcím "Véget ért az MSZMP akárhányadik kongresszusa", már egy kicsit unalmas velük befejezni az eljárást, ezért válasszuk inkább a múlt héten beszerzett gurigát. Ha vannak a szomszédnak kiscsirkéi, esetleg közülük is elkaphatunk egyet.

Hajtsuk föl a fedelet, vizsgáljuk meg a nyílást, az esetleges pókhálókat a pókokkal együtt az újságokat használva tisztítsuk le a karimáról, mivel kellemetlen meglepetéseket tudnak okozni, kellemetlenebbeket mint a legyek. Ha mindez megvan, akkor ülünk föl a trónra, ha jobbkezesek vagyunk, akkor a jobb kezünket tegyük az ölünkbe, és mutassunk a föld irányába, hogy? tudjuk merre van lefelé, bal kezünk tevékenysége fakultatív. Általában a homlokunkról lecsöpögő izzadság letörlésére használhatjuk, ugyanis piszok meleg tud lenni egy ilyen palatető vécé, meg az is ha érzünk valamit hatlábút mászni a fenekünkön.

De innentől már átadhatjuk magunkat az élvezeteknek. Ne erőlködjünk, időnk van elég, próbáljunk meg gyönyörködni a tompa kis puffanásokban, ahogy az előző napi ízes falatok megérkeznek örök nyugvóhelyükre két kútgyűrűnyivel mélyebbre, illetve az isteni csobogásban, ahogyan az ötablettás kőbányai aszú megtalálja útját a gyűrű falán? csodálatos?

Szenteljünk kis időt a kifakult felvilágosító magazinok divatjamúlt modelljeiek, a régi szép emlékek felidézésére, esetleg a helyiség flórájának és faunájának tanulmányozására, megvizsgálhatjuk, hogy tényleg nyolc lába van-e a póknak, hat-e a légynek a chemotox, és hogy miért szeretnek a hangyák felmászni a lábszáron.

Minden jónak vége szakad egyszer, tegyük fel hogy már nem érzünk semmit ami lefelé húzna minket. Óvatosan álljunk föl, sajnos a palatető nagyon alacsony, és görnyedten tapogatózzunk a tarisznyában a guriga után, és miután nem találjuk, vegyük ki az MSZMP 26. kongresszusáról szóló újságot, gyűrjük meg, bontsuk ki, majd gyűrjük meg még jobban, majd használjuk rendeltetésszerűen, és vessük a mélybe.

Gondoljunk a pókunkra is, hagyjuk nyitva a fedelet, lépjünk ki, csukjuk be az ajtót, majd nyújtózzunk egy nagyot a sikeres küldetés teljesítésének jutalmaként. Térjünk vissza a nyugágyhoz, rugdossuk ki belőle Bodrit, majd feküdjünk vissza, és folytassuk a sziesztát.

2003. Április

Intermezzo 2 - nem is olyan nyira

papundekli, a gomborrú pepitamackó álmosan kóválygott ki mohabélelt vackából. a naptárra sandított, majd elhatározta, hogy kitapossa a belét annak a geci állatnak, aki miatt január elején napsütéses tavasz van, aki miatt csiporognak a madarak, megszakítván ezzel téli szendergését. a mackó leült az iMackó elé, és a neten gyorsan utánajárt a dolgoknak. megtudta, hogy george bush az, és a köcsög amerikaiak, aki bejuttatják a sok szén-dioxidot a légkörbe, és ez miatt üvegházhatás van, és ez miatt van tavasz tél helyett.

”kettéfejelem azt a rohadékot” - mondta papundekli.

fogott tehát egy papírdobozt, megcímezte george bushnak, belebújt, majd föladta magát a postán ajánlottan. rövidesen megérkezett george bush irodájába. az amerikai egybesült államok elnöke izgatottan kezdte kibontani a dobozt, ám ekkor egy kőkemény homlok szakította át a csomagolást, és kettéfejelte george busht.

”ez azért van, mert te csináltad a pollúciót meg az üvegházhatást te geciláda” - mondta a mackó eltökélten. azzal elindult a napnyugtába...

Tudományos

Égés Föld

/Áltudományos-Fantasztikus értelmező/

1000 kérdés - 1001 válasz kicsiknek és nagyoknak

Honnan lehet tudni hogy a föld gömbölyű?

Erre van egy nagyon biztos és egyszerű módszer, Te is megfigyelheted ha Budapesten jársz. Menj el a Petőfi híd budai hídfőjéhez, és nézz mereven Pest irányába. Hamarosan jönni fog a 6-os vagy 4-es villamos, és először az áramszedőjét, majd a szélvédőjét látod, majd az egész villamos föltűnik, mivel a föld gömbölyű. Ugyanez történik a hajókkal is a tengeren.

Mi okozza a föld forgását?

A kérdés fogas, s csak a század közepén sikerült megoldania a tudósoknak. A forgást ugyanis nem más okozza, mint a világ nagyvárosaiban található nyugat-keleti mozgásirányú metrószerelvények. A kocsik elmozdulnak ugyan, de a kerekek ellenereje mozgásba hozza a földet. A metrósegédvezetők ezt a hatást kihasználják, ugyanis a kelet-nyugati irányú járatokon nem indítanak motort, csak kiengedik a fékeket, és a föld szépen alájukgurul a következő állomásig. A metrók nélkül a föld forgása már régen megszűnt volna.

Meddig fog még sütni a nap?

Semeddig. A nap ugyanis nem süt. Még csak nem is főz. A nap csak egy hatalmas parabolatükör, ami visszaveri a hold hátoldalának a fényét. Éjszaka a föld a hold és a nap közé kerül, ráadásul a hold ekkor a naprendszer másik végébe világít, mivel mindig ugyanazt az arcát, a sötétet mutatja felénk.

Merre van lefelé?

Élhetsz Európában, élhetsz Ausztráliában, bárhol a földkerekségen, de ha a havi nettó jövedelmed 500 dollár alá esik, akkor lefelé tartasz.

Mekkora egy atom?

Kicsi. Nagyon kicsi. Még annál is kisebb. El sem tudod képzelni mennyire.

Mire valók a villanyvezetékek és a villanyoszlopok a városokban és a falvakban?

A villanyvezetékek a villanyerőművek között vannak kifeszítve, és a villanyoszlopokat ezekre akasztják rá. Az oszlopok feladata, hogy tartsák a várost, falut illetve az egyéb tektonikus lemezeket.

Mi történne ha nem lennének villanyvezetékek illetve oszlopok?

Minden tektonikus lemez, az összes várossal és faluval együtt belesüllyedne a felszín alatt fortyogó és örvénylő magmába. Az erőművek azonban energiát koncentrálnak maguk alá, így maradhatnak fönt a magmán, és ezért ezek az egyedüli biztos pontok.

Mi volt a helyzet a XX. század előtt, amikor nem voltak még erőművek?

Az embereket akkoriban még nem érdekelték ezek a dolgok.

Miért látod előbb a villámlást, és csak aztán hallod a dörgést?

Mert a szemed előrébb van mint a füled.

Mi figyeljük a halakat az akváriumban, vagy ők figyelnek minket?

Mi figyeljük őket. De lehet hogy nem.

A pisztrángok miért áldozzák föl az életüket, hogy visszajussanak a tengerből a folyó forrásvidékéhez?

A pisztrángok nagyon makacs és eltökélt halak. Amikor még kicsik, nem tudnak az árral szemben úszni, így a folyó lesodorja őket a tengerbe. De amint megerősödnek, megpróbálnak rögtön visszajutni, mivel nem tudják feldolgozni, hogy akaratuk ellenére jutottak a tengerbe. Így teljes erőbedobással, vízeséseken fölugrálva visszatérnek a forrásvidékhez.

Igaz, hogy az aranyhalak memóriája 5 másodpercnél tovább nem képes emlékeket tárolni?

Igaz. Amerikai tudósok speciális kísérletekkel rájöttek erre a tényre, de ez nem adhat okot arra hogy kínozzuk, bántsuk és sértegezzük aranyhalainkat, mert úgyis elfelejti.

Hová tűnik el a fizetésem a készhezvétel utáni első napon?

Amerikai tudósok mostanában tudták bizonyítani egy dimenziókon túli intelligencia jelenlétét, mely különös érdeklődést tanúsít minden zöldes papírfecni irányában, valószínűleg az ő keze/kezük vagy manipulátoruk van a dologban. Próbálja minél hamarabb elkölteni fizetését hogy ne vehessék el öntől.

Igaz hogy a gyerekek tovább élnek mint a felnőttek?

Igaz. Sokkal több felnőtt szokott meghalni, mint gyerek.

Igaz, hogy régen az emlősök is a ikrával/tojással szaporodtak?

Igaz. Az ebben rejlő lehetőségeket leginkább a huncut ókori görög tizenévesek használták ki. Ha halikrára pisiltek, sellő keletkezett, ha lótojásra, akkor kentaur, a faun, hárpia, minótarusz rejtélyét már ti is kitalálhatjátok.

A Dinnye múltja, jelene, jövője

/tanulmány/

A Dinnye mint harci segédeszköz

Az ókori vad és háborús időkben a félbevágott és kikanalazott dinnyét fejjvédőnek használták, de miután a fél sereg fejét szétcsapdosták a köbaltások, valami keményebb dolog után néztek, és a dinnye kénytelen-kelletlen átköltözött a divat világába. Nagyon sokféleképp használták föl, volt, aki félbevágta, és szárvégestül a fejébe nyomta, ebből alakult ki a svájci sapka. A hölgyek elsősorban első domborulataik takarására használták a zöld színű félköröket, történt egyszer hogy valaki nem kanalazta ki teljesen a húst, ebből alakultak ki a push-up melltartók.

A Dinnye mint önvédelmi segédeszköz

Ha bajban vagyunk, és sok nálunk erősebb és/vagy idegesebb alak fut utánunk, kapjunk elő az ingzsebből 4-5 darab 10-12 kilós dinnyét, és dobjuk hátra, minél jobban az üldözőkre célozva. Ha szerencsénk van, és nagyon éhesek, ez megállítja őket egy kis időre.

Ha nagy a kánikula, vágjunk félbe egy 10-12 kilós dinnyét, kanalazzuk ki a nagy részét, de figyelem: hagyjunk azért benne egy kis húst. Majd húzzuk a fejünkre az így elkészült tök, azaz dinnyefedőt. A hús hűt, a héj árnyékot ad. Vigyázat! Ha elalszunk a napon, a fejünkre száradhat!

A Dinnye mint légyfogó

Ha sok a légy a lakásban, tegyünk az asztal közepére egy dinnyét, és csapdossuk agyon a rászálló legyeket. Ha még mindig sok a légy, vegyük ki az asztal alól/szekrényből a hullákat, és ássuk el a kertben, lehetőleg a dinnyeföldbe.

A Dinnye mint társ

Ha nagyon egyedül vagyunk, vagy egyedül érezzük magunkat, vegyünk egy 10-12 kilós dinnyét, és fessünk rá száját meg szemeket, és máris kész a mindig kéznél lévő, mindent megértő társ. Alhatunk vele, ehetünk vele, még az anyósülésbe is befér. Sokat öntözzük, mert elfonnyad szegény. Mondogassuk neki sokszor, hogy ?szeretlek?, és ha már motorikusan megy, a későbbi kapcsolatok során ez hasznos lehet.

A Dinnye mint pszichoterápiás segédeszköz

Vegyünk egy 10-12 kilós dinnyét, fessünk rá száját, szemeket. Ezután lelki problémánktól függően változatos dolgokat tehetünk vele. Ha gyávák vagyunk, szidhatjuk, beleköthetünk a ronda szemébe, szájába. Haladó neurotikák a párbeszéd végén szétcsaphatják ököllel/bárdal a dinnyét. Elmondhatjuk neki problémáinkat. Ha éppen szakítani akarunk barátunkkal/barátnónkkal, próbáljuk röhögés nélkül mondogatni neki a következőket, minél többször: ? Tudom, most rossz neked. Túl jó vagy nekem. Nem érdemellek meg. Túlságosan szeretlek ahhoz, hogy veled maradjak.?.

A Dinnye kiválasztása

A jó görögdinnyének kicsit visszhangos, rengő-döngő hangja van, ez mutatja, hogy már eléggé érett belül, és feszül. Ha túlérlik, egyszerűen kipukkad a dinnyeföldön, és a dinnyecsőszöknek ezért van arany életük, mert rohanhatnak kanalazni.

A dinnyét recsegtetni nem jó, mert ha túl erős vagy, szétroppanhat a markodban a 10-12 kilós dinnye, és csupa piros lesz mindenki a környéken, a boltos meg nem mer majd rádszólni, így fizetés nélkül távozol, de azután meg olyan lelkiismeretfurdalásod lesz, hogy?

A Dinnyefákról

Görögországban a jó időtől megerősödik annyira a dinnyenövény szára, hogy föl lehesen futtatni oszlopra, falra, fára, emberre. És akkor kész is a görögdinnyefa. Ha emberre futtatják föl, akkor annak vége. Ha falra, akkor az a dinnyefal. Ha falóra, akkor az a dinnyefaló.

A görögdinnyefa fennsleges növény, több száz éves nagy fák is nyilván vannak tartva, ezek már igen magosok. Éréskor meglehetősen életveszélyes a fa alatti tartózkodás, mert szavazáskor is az.

A dinnyefa szára igen értékes, bútorokat csinálnak belőle, meg emléktárgyakat. Jellegzetes illata van és kong. Nagyon keresett bútor és szexuális segédeszköz a dinnyefa szék.

A Dinnyerdőről

A dinnyefanövények csoportosulását dinnyerdőnek nevezzük. Dinnyertes dinnyerdők délen találhatóak.

A dinnyerdő faunája: a legjellegzetesebb állat a dinnyerdő gypén a dinnyebeszedő. Az állatfajta igen korán kel, és hosszú botokkal leverdesi a dinnyéket, majd, amelyik nem csattant szét rögvest, elviszi eladni. A délután nagy részét pedig a környékbeli falvakban tölti, gáz, víz és áramdíjbeszedéssel.

Jellemzőek még a legyek, melyek a szétcsattant dinnyéket lepik el a zavarón. Érés után pár nappal már nem is nagyon lehet megmaradni nagyon egy dinnyerdőben, a szag miatt, ilyenkor ez a törvényen kívüliek legfőbb búvóhelye, bár nagyon sok bűnözőnek a végzete is, mert a dinnye megerjed, és nagyon jóféle dinnyepálinka lesz belőle, és aki nem bírja a piát, az bizony dinnyedalokat dalolva kidülöngél a környező falvakba.

Érés után jön a dinnyehullás. A dinnyék leesnek, és az avar teli lesz dinnyehullákkal. De minden halál új élet kezdete mint tudjuk, a kis dinnyék, amelyek túléltek a zuhanást, ilyenkor új tájak felé gurulnak, hogy hangosan koccanó, mély C-ben rengő párosodás során új dinnyerdőket teremtsenek.

A Dinnye mint inváziós segédeszköz

Igen feleim, az idegenek köztünk vannak, és ők a dinnyék, bezony. Valószínűleg a Marsról érkeztek. Egyszer olvastam egy jó scifit, abban volt az hogy a Marsi lények, civilizációjuk kataklizmájakor beleteleportálták tudatukat az emberekbe, így átmentve fajukat. Valószínűleg most is ez történt, csak elrontották kissé, mert a dinnyét hitték a legfejlettebb létformának, amiben van igazság, mert a gömb a legtökéletesebb forma, vagy csak ők is így néztek ki eredetileg, és így történt.

Mélyebbre hatolva a dinnye fiziológiájában, rájöttem, hogy a látszat csal, nem a dinnyék maguk az alienek, mert minden evéskor elpusztulnának, hanem a dinnye maga egy harci egység, és a dinnyemagok a tudattal rendelkező idegenek, melyek, bárhogyan is próbálják egyesek kikaparni a magokat a húsból, jól elrejtőznek, és behatolnak az emberi testbe. S ott, mint egy májmétely, fölragják magukat az agyig, s átveszik habtestünk irányítását.

Hogy mit akarhatnak a dinnyék? A képlet egyszerű: beenni magukat a társadalomba, és átvenni annak az irányítását. 20-30 év már múlva ott fogunk tartani, hogy egy csecsemő születésekor azonnal lenyomnak a torkán egy 10-12 kilós dinnyét.

Így vagyunk hát. Egyetlen szerencsém, hogy én mindig megeszem az összes dinnyemagot, és konfliktushelyzet alakul ki a beleimben, aminek több külső jel mellett az is következménye, hogy az ufók összevesznek azon, hogy ki vegye át az irányításomat.

Köszönöm a türelmüket.

soul ipse

Történt egyszer, hogy Ákos a helyi telefontársaságnak dolgozott, mint fülketelepítő. Egy szép napon nagyon különös dolog esett meg vele: alighogy levették a teherautóról a telefonfülkét, a telefon a fülkében csörögni kezdett, pedig egyáltalán nem volt bekötve sehová. Ákos teljesen elsápadt, egy pillanatig azt hitte, hogy kicsit sok volt este a pálinka, de látván csodálkozó munkatársát némiképp megnyugodott. Bement a fülkébe és fölvette a kagylót:

- Halló?
- Halló!
- Ki van ott?
- Ott ki van!?!?
- Én kérdeztem előbb!
- Nem mindegy hogy ki kérdezte előbb? Én vagyok a hívó fél! És éppen ezért előjogom hogy megtudhassam a hívott fél kilétét!
- Édes öregem, nagyon el vagy tévedve, mivelénk az emberek tudni szokták hogy kit hívnak! Nincs neked semmihez se jogod, szóval mondd meg szépen ki vagy, vagy leteszlek!
- Én én vagyok.
- Jó, akkor szevasz!
- Ne, ne tegyél le! Én én vagyok, csak ennyit tudok magamról! Komolyan.

Ákos túl hülyén érezte magát ahhoz hogy ne higgyen neki.

- Tényleg csak ennyit tudsz magadról? Hát elég durva személyiségzavarod lehet... Az idióták vadászpilótának, tolmácsnak, esetleg napóleonnak szokták magukat képzelni, bár volt egy haverom, aki szentül meg volt győződve róla hogy tud sakkozni, pedig még a paraszttal sem tudta hogy kell lépni, mindig csak véletlenszerűen rakosgatta a bábukat. Aztán Európabajnok lett. Hát nem durva?!?! No de olyanról még nem hallottam hogy valaki nem tudna magáról. Nem lehet hogy memóriazavarod van?
- Nem. Mivel nincs mire emlékezmem.
- Mi az hogy nincs mire emlékezned? Hiszen az emlékek határozzák meg a tudatot! Ha nincsenek emlékeid, nem is létezhetsz!
- Pedig létezem.

Ákosból előtört a kis gonosz. Pontosabban a középiskolai filozófiaórák alatt felgyülemlett elfojtott frusztráció.

- Honnan tudod hogy létezel?
- Te honnan tudod hogy létezel?
- Ööö? én kérdeztem előbb!!!
- Hát jó. Létezésem egyértelmű bizonyítéka, hogy tudok magamban és magammal beszélgetni, azaz észlelem önmagamat. Létezem. Te tudsz magaddal beszélgetni?

Ákos kicsit megrettent ezen a logikus meghatározáson, majd lázasan gondolkozni kezdett, hogy mikor is beszélgetett utoljára önmagával. Aztán eszébe jutott, hogy pár éve többórás önismereti feltáró beszélgetéseket kezdeményezett egy dinnyével, amire szemeket illetve száját festett, de a kísérlet kudarcba fulladt, ugyanis a dinnyének mindig ugyanaz volt a véleménye.

- Hááát, végül is tudok. Persze hogy tudok. De a haverok is bizonyítják hogy létezem, mert ha nem léteznék, akkor nem beszélgetnének velem.
- És mi van ha a haverokat meg a világot is csak te képzeled? Méghozzá azért, hogy elhiteds magaddal hogy létezel.
- Akkor téged meg ezt a beszélgetést is csak képzelném. És ilyen hülyeségeket nem tudok képzelni! Meg egyébként is, ha már képzelni tudok egy világot teli emberekkel, akkor létezem, nem? Csak a többi ember nem létezik.
- Ez esetben viszont te lennél Isten, nem? Csak éppen nem tudnál róla.
- Na álljál meg egy kicsit! Mi van ha te képzelsz engem, mert abban a rettenetesen hosszú emléknélküli létezésedben megesz az unalom? És közben rám akarod erőltetni a beteges elméletedet?

- Én nem képzelhetlek téged, mert azt sem tudom hogyan nézel ki, és azt sem tudom hogyan néz ki a világod meg hogyan néznek ki a barátaid. Nekem inkább úgy tűnik, hogy te képzelsz engem!

- No de én sem képzelhetlek téged, mert én sem tudom hogyan nézel ki, csak a hangodat hallom!!!

- Hát akkor itt van a lényeg! Mivelhogy én sem tudom magamról hogyan nézek ki, mert nincs fizikai megtestesülésem, és csak a hangom létezik, ezért mégiscsak te képzelsz engem, és a létezésemet!!!

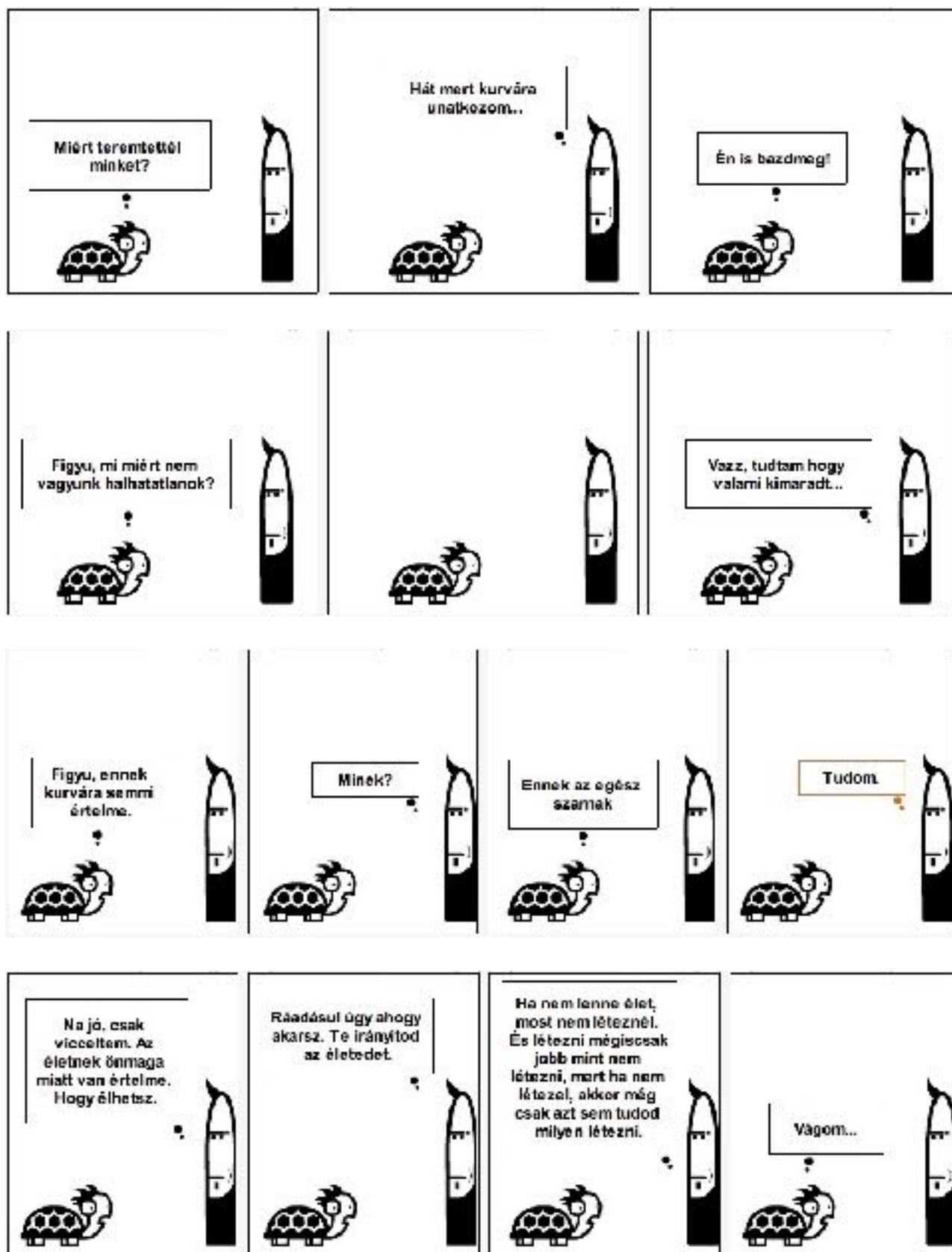
- A Francba!!! - kiáltotta Ákos, és dühösen lecsapta a kagylót - Ezek szerint mégiscsak a tegnap esti pálinka a ludas.

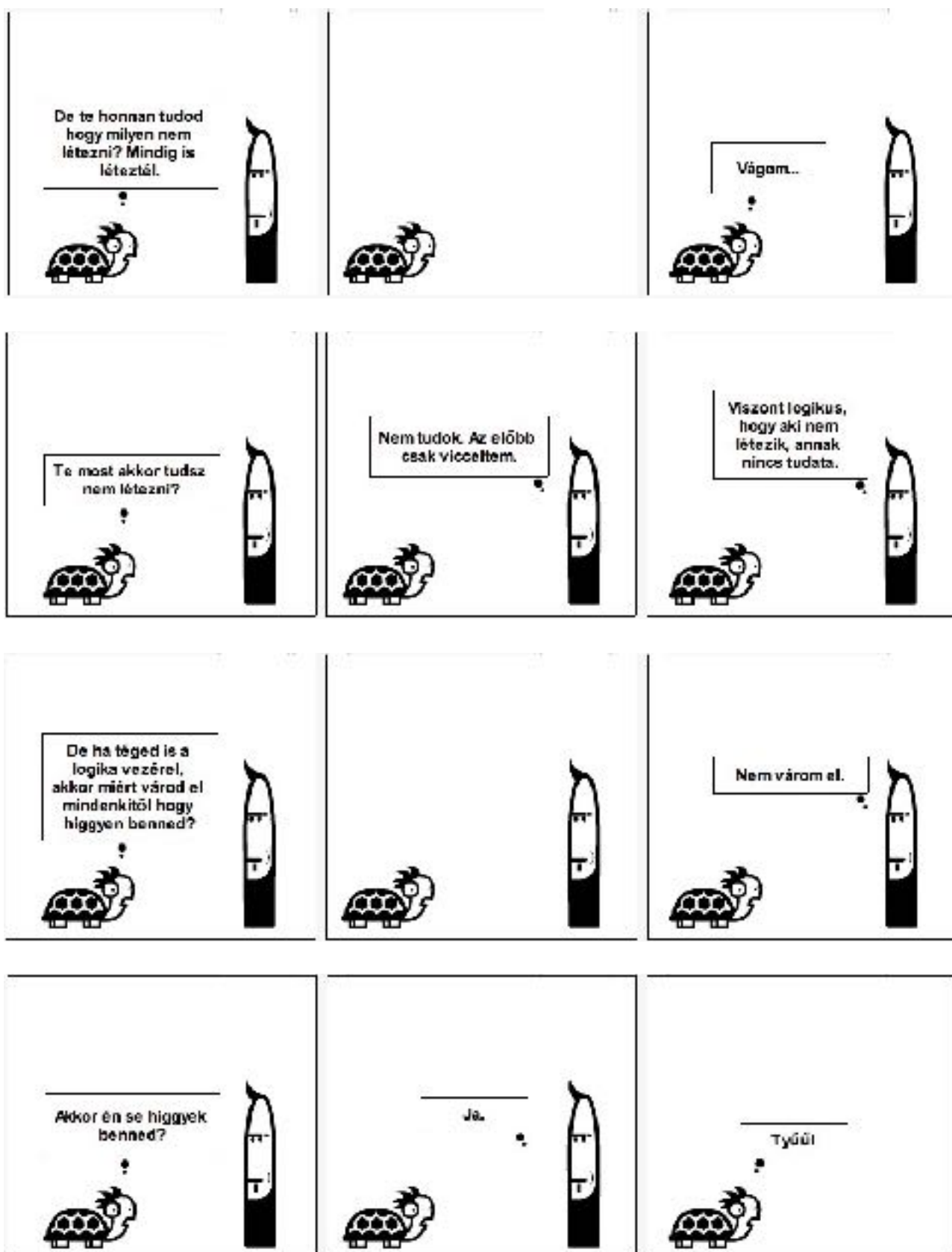
Munkatársa érdeklődéssel figyelte az eseményeket:

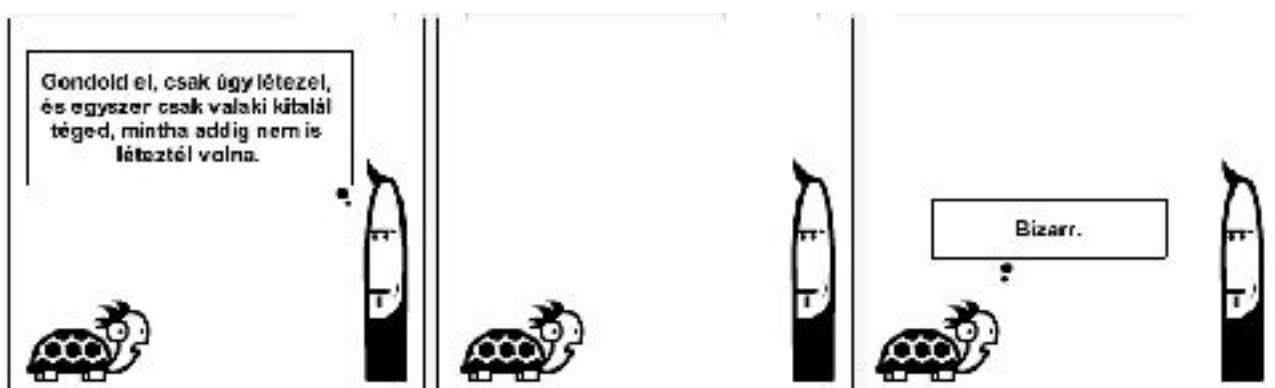
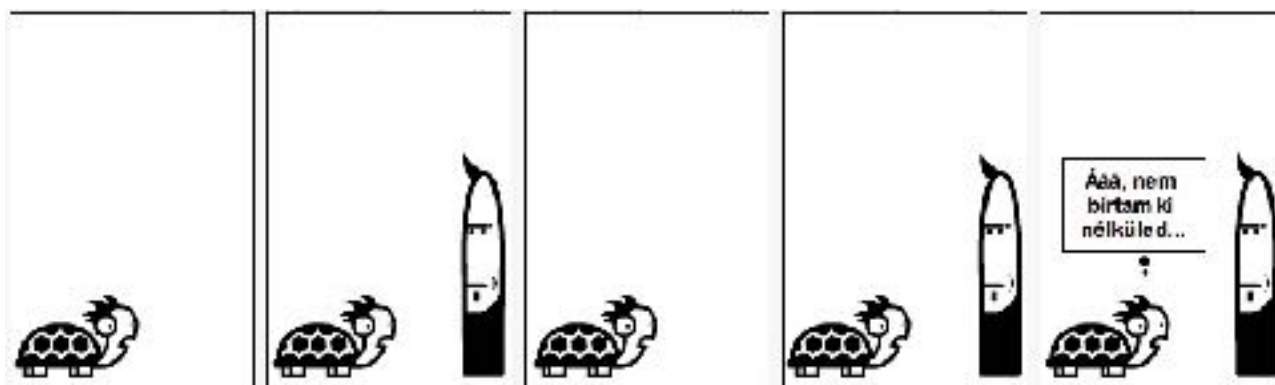
- Ki volt az?

- Senki.

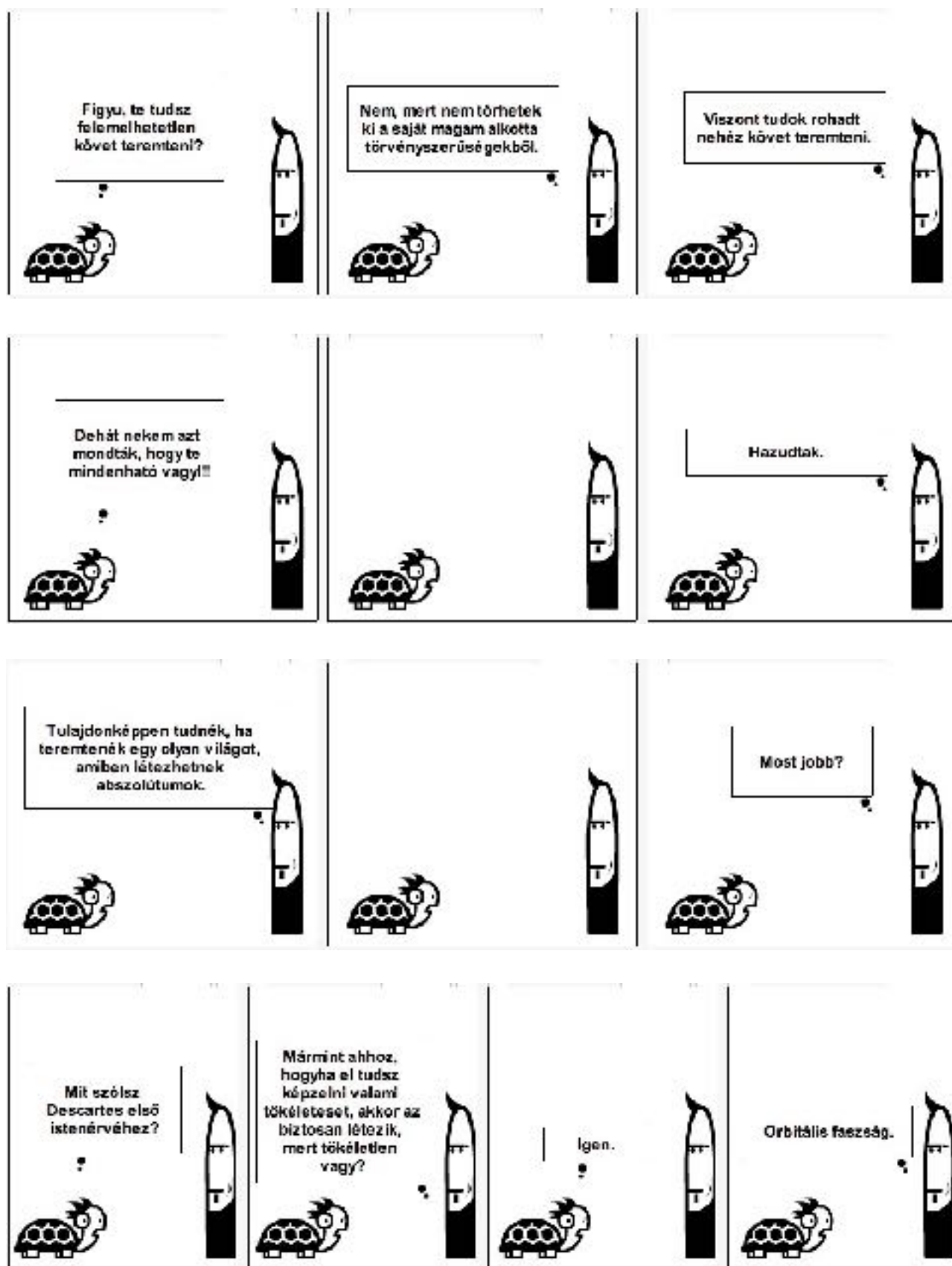
Beszélgetések istennel

Intermezzo 3 - annyira nem is?

papundekli, a plüssnyakú pepitazsiráf izgatottan tette-vette magát a tükör előtt, majd rájött, hogy szétfejel mindenkit ha nem szerez azonnal új nací valahonnan. gondolatot tett követte, kirúgta a zsiráfkas ajtaját, és elindult a helyi new yorker - be.

a newyorkerben borzasztó sokan voltak, mert éppen szabadrablás akció volt, mindenkit azt vitt amit akart. papundekli morfondírozva rótt a sorokat jegyzetfüzetébe, majd bement az üzletbe is szétnézni.

ám hirtelen az egyik próbafülkébe igyekvő hölgy kezében meglátta álmai náciját!!! gyönyörű fekete sztreccsnaci volt, mind a négy szára végén pompommal, elől pedig egy brutál nagy pepita halálfej vigyorgott veszetlenül!!! rárontott a lányra:

“add ide azt a nadrágot!!! enyimé!!!”

“dehogyan adom!!! az utolsó darab volt!!! aki kapja, marja!!! ” - így a hölgy.

“kettéfejelek!!!” - figyelmeztette papundekli.

“aha” - mondta a leányzó, és bement a próbafülkébe, és magára húzta a függönyt.

hősrünk megörült a dolgok ilyen állásának, mivelhogy a múltkori esetével nagyon nagy feltűnést keltett, és elhatározta, hogy ezekután kerülni fogja a nyilvános kettéfejeléseket.

félrerántotta a függönyt tehát, berontott a fülkébe, és zseniális mozgáskoordinációval a függöny visszahúzása közben fejelte ketté a benti hölgyeményt, annak olyatán pozíciójában, hogy a jobb első lábára már félig fölhúzódtott a naci, fönt meg a pulóvere fogta össze a két kezét, és így szakadt ketté, és szakította át a próbafülke hátfalát, és esett ki a másik oldalon a vásárlók legnagyobb megdöbbenésére.

“na” - mondta papundekli.

Fiktív

Mese

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy parasztember. Ez a parasztember olyan szegény volt, hogy nagyon szegény volt. Volt neki egy fia. Egy napon így szólt a fiához:

- Fiam! Menj isten hírével, kívül tágasabb! Megeszed előlem azt a kevés ételt is.

De a fiú nagyon nem mozdult, így a szegény parasztembernek egy husággal kellett távozásra bírnia. Szegény fiú el is indult, ment, mendegélt, nem volt nála semmi, így egy fertályórányi séta után meg is éhezett. El is kezdett ennivaló után keresgélni az erdőben. Am ahogyan hasalva meresztette a szemét a fűben, csodálatos dolgot látott meg a szeme!

Egy iciri-piciri kis hintócskát, melynek elébe négy méhecske volt fogva. A hintón egy tündér ült, és próbálta hajtani a méheket, de azok sehogy sem tudtak előbbre jutni, mert a hintó beleragadt egy nagy sártócsába. Megörült ennek a legény! Odament, és megszólította a tündért:

- Szerbusz tündérke! Ha segítek neked, teljesíted egy kívánságomat?

- Igen, persze, csak vegyél már ki innét!

A fiú megfogta hurkás ujjával a hintót, és kiemelte a fűre. A méhecskék föllélegeztek, a tündér is megenyhült:

- No, mondd, mi a kívánságod, sietős dolgom van, mert tudd meg, én vagyok az erdő tündérkirálynője ám!

Több se kellett a legénynek, mert hát egy kívánságot már kiskora óta tervezgetett ilyen eseményekre:

- Drága tündér, én szeretnék lenni a világ legerősebb embere!

A tündérke suhintott kettőt a pálcájával, s halvány csillogás járta körbe a legényt, majd a hintó szó nélkül elviharzott.

A legény boldogan indult tovább, még az éhségről is megfeledkezett. Egyszer csak elébe toppant a farkas:

- Legény, mondd el az utolsó imádat, mert én most megeszlek!

- Nem úgy van ám farkas! Tudd meg, hogy az erdő tündérkirálynője épp most tett a világ legerősebb emberévé, és kisujjammal téplek szét, ha közeljössz!

Megijedt erre ám a farkas, mert minden állat ismerte az erdő tündérkirálynőjének hatalmát, s eliszkolt.

Ment a legény tovább, egyszer csak elébe toppant a medve:

- Legény, mondd el az utolsó imádat, mert én most megeszlek!

- Nem úgy van ám medve! Tudd meg, hogy az erdő tündérkirálynője épp most tett a világ legerősebb emberévé, és kisujjammal téplek szét, ha közeljössz!

Megijedt erre ám a medve, mert minden állat ismerte az erdő tündérkirálynőjének hatalmát, s eliszkolt.

A legény ment volna, tovább, csak hát eközben beesteledett. Éhes is volt, és a fűvön se szeretett volna aludni, így hát igencsak elkámpicsorodott. Ám nagy szerencséjére valahonnan fényt látott előszűrődni a fák közül. Közelebb ment, és látta, hogy egy óriás sütöget egy nagy szarvast. Több se kellett neki, odament és így szólt:

- Óriás! Oszd meg velem a szarvast és a tüzedet, és akkor nem téplek szét a kisujjammal!

Az óriás bambán nézett egy darabig, majd megfogta a legényt, és földhöz csapta. A legénynek minden csontja sajgott, de föltápáskodott, és nekiment az óriásnak. Az óriás erre hatalmasat csapott a legény arcába.

- Kurva anyád tündérkirálynő - motyogta a legény, majd az óriás szétcsapta a fejét egy kődarabbal.

2002. Augusztus

Atom kaland

Egy álmos vasárnap délután Ákos és Janó lejöttek hozzám videózni. Sajnos az összes pornófilmem kölcsönbe volt adva, így kénytelenek voltunk anyám szekrényében kutakodni valamilyen film után. Találtunk is egy fekete kazettát Tarkovszkij: Stalker felirattal.

- Nézzük meg ezt? Anyám szerint valami sci-fi.
- Inkább úgy hangzik, mint valami kereskedelmi vállalat...
- Mindegy. Biztos lesz benne szex. Az amerikai filmekben mindig van!
- Janó, ez orosz. Azaz szovjet.
- Jahaajjjj? Akkor igyunk mellé valamit, az jót tesz az emésztésnek.

Így történt hogy két üveg vodkával beültünk a Sztalker elé, és elindítottuk a videót. Az első 20 percben nem történt semmi különös, így ki is ürült az első üveg. A második húsz percben a második. A harmadik húsz percben lepusztult T-52-eseket mutattak a filmben, így kétségbeesve próbáltam Ákos és Janó felé fordulni, hogy felébresszem őket, de minden hiába. Pilláim lassan lehunytak, és engem is elnyomott az álom.

-

A magyarországi kísérleti atomrobbantásokat 1943. szeptember 18-án hajtották végre Kókán, egy háromezres lélekszámú kisközség közelében. A wehrmacht speciális kutatócsoportja egy, az amerikaitól teljesen eltérő szerkezetű, ún. fúziós-atombombát robbantott, de a kísérlet tragédiába fulladt. A robbanás után 12 órával odaérkező kutatócsoport, és így a teljes német atom-program megsemmisült egy rejtélyes második robbanásban, melynek az okát máig nem tudják. A Zónában azóta megmagyarázhatatlan dolgok történnek. 2 kilométeres körzetben lezárták a területet, és csak a felügyelők ellenőrizhetik.

Ákos, Janó és én.

-

Ákos már percek óta zörgette a kaput és csengetett folyamatosan. Lehúztam a vécét, és kicammogtam a kapuhoz.

- Erissz be! Erissz be teee!
- No mi van öreg? Ideges vagy? Jajjjjj, nem találom a kulcsot!
- Nyisd ki, nyisd ki, mert olyat csinállok amit magam is megbánok!!!
- Jól van na, csak vicceltem! Gyere. Egyébként mit csináltál volna?
- Hát bejöttem volna a nagykapun.

Bementünk a konyhába, és megkérdeztem hogy mitől olyan izgatott.

- Gáz van. A műszerek aktivitást jeleznek a Zónában!
- Francba. Mi lehet már megint! Kezd aggasztóvá válni a dolog! Mi lesz ha valami olyasmi szabadul el, amit már mi sem tudunk megfékezni?!?!?
- Nem tudom. De meg kell tennünk amit lehet. Nem hagyhatjuk védtelenül az emberiséget? ha innen valami kitör, akkor Buga Józsi istállója lesz az első ami elpusztul, és aztán? az egész világ!!! Menjünk!!!

Beültünk a szolgálati terepjáróba és elindultunk harmadik társunkhoz. Janó éppen csirkét belezett ebédre. Nem nagyon örült a híreknek.

- Fiúk, vajon meddig fogjuk még ezt a melót bírni? Én már kezdek teljesen kétségbeesni. Egyre jobban hiányoznak a nők, az állatokat meg nem tudom egymagam ellátni. A kutyám is mindig aggódik értem.
- Janó, Janó, nyugodj meg. Nem a te hibád hogy Kati eltűnt a Zónában! Te mindent megpróbáltál! Minden rendben lesz, majd meglátod, csak menjünk már!
- Hát jó. De Kati emléke azóta is kísért? Volt olyan nap, amikor 3 liter tejet adott!!!

Janó nagyon zaklatott volt az úton. Megpróbáltam megnyugtatni:

- Te Janó, ne idegeskedjél már annyit! A Zóna történelmében mi vagyunk a legtávolabbi élő felügyelők. Lassan már két éve nyomjuk az ipart.
- Tényleg, mi történt a Kapás Ferivel? Úgy tudom őt nem a Zónában érte a halál.
- Nem, neki csúnya motorbalesete volt. Ákos találta meg a fejét.
- Én akkor is el vagyok keseredve?

Végül is megérkeztünk a célterülethez. Leállítottuk a dzsipet, és gyalog mentünk tovább. Janó érdeklődött:

- Hová is megyünk tulajdonképpen?
- Először a pajtáknál észleltek furcsaságokat.
- A pajtáknál? De jó, pont ma írtam egy pajtához kapcsolódó népi ihletettséggű verset. Elmondjam?

A helyzet különös volt. Janó köztudomásúan pocsék verseket írt, de jelen lelkiállapotában nem mondhattunk neki nemet, bár elhatároztuk, hogy megdicsérni azért nem fogjuk.

- Köszönöm fiúk. Akkor figyeljetelek:

Rúzs Sándor lovagszik határba?
Falova oldalát veri a falába
Így kopog ő végig szépen a pusztán
Csak falába csatja nyikorog lustán

- Ez nagyon szép Janókám, de hol szerepel ebben a pajta?
- Most jön:

Rúzs Sándor béér a pajtába
béveri fejét a pajta falába
Fafeje ekkor nagyot csattan
majd falova farára esik halkan?

Nem tudtam hogy sírjak-e vagy nevessek, ezért Ákosról vettem példát, aki keservesen zokogott. De időközben megérkeztünk a romos épületegyütteshez. Elővettük az aktivitásmérő kis műszereinket. A pajta közepéhez közeledve erősödő hangjelzést produkált, majd egyszer csak hirtelen megjelent előttünk egy fekete paripa, hátán egy buggyos ruhás betyárral!!!
Janó fölsikkantott:

- Azt a betyár mindenit! Ez maga Rózsa Sándor!
- Te jó ég Ákos!!! Hogy kerül ez ide?!?!?

Látva csodálkozásunkat, maga a nagy betyár adta meg a magyarázatot:

- Édös fíjajim! Mivelhogy a világon mindön mindönnel összefüggésben vagyunk, így eshetett az meg, hogy gondolataitok életre híttak engem! No gyí Ráró!

Azzal megsarkantyúzta a lovát, és heves pisztolydurrogatással elvágtatott a helyi OTP irányába. Mi hárman meg csak néztünk utána, mint bornyú az új kapura.

- Janó, most azonnal mondasz egy olyan verset, amiben a lengyel női kézilabdaválogatott megerőszakol minket!
- Azt nem lehet! Hallottam már erről a helyről! Itt önző kívánságok nem teljesülnek! Itt nem az fog megtörténni, amit hangosan a világ felé kiabálsz, hanem azok a mélyen ülő, elfojtott vágyak és frusztrációk válnak valósággá, amik az egész életedet és személyiségedet átszövik és irányítják!

Ákossal vigyorogva egymásra néztünk, majd a pajta közepén megjelent egy csapat meztelen és kiéhezett lengyel kézilabdáslány. Elindultak felénk?

?

- Fiúk, fiúk! Ébredjete föl, és húzzatok ki a szobából, mert akarom nézni a híradót!

Felerőltettem két megfáradt szempillám, és anyámat pillantottam meg, amint derékra tett kézzel kiabál felénk. Ránéztem a videóra. A film valószínűleg már pár órája véget ért. Ákos és Janó is kezdett föltápáskodni. Szótlanul ballagtunk ki a kapuig. Ákos felsóhajtott:

- Óóó, ha tudnátok hogy mit álmodtam!!! Azért kár hogy nem értek el a csajok?

2003. Október

A Sárkány alkonya

Valaha pompás szörnyeteg volt. Ezer mérföldekre is rettegték féktelen tombolását, a torkából előtörő pusztító pokoltüzet, hatalmas karmait, melyekkel a legtermetesebb harcosokat is úgy tépte ketté, ahogy mások izzadságtól gyöngyöző homlokkal a vécépapírt, félték hófehér agyarait, melyek segítségével a zsugori és huncut királyoktól kapott legrágósabb aggszűzeket is camambert sajként majszolta el. Akkoriban több mint hat méter hosszú volt, izmos testét aranypikkelyek borították, hetenként hét szűzet rabolt el, így napi lebontásban egyetlen feje sem szenvedett hiányt táplálékban. Sziklaodújában mérhetetlen mennyiségű drágakövet, aranyat és részvényt halmozott föl.

De az aranykornak vége szakadt. Ahogy öregedett, egyre csak lustult, és a legkülönbébb kalondorok merészkedtek fel odújához. Eleinte egy-két horkantással szénné égette szerencsétlen kisbefektetőket, de az idő múlásával egyre nehezebben tudta megvédeni kincseit. Félezer éve egy hetyke karéliainak sikerült eljutni a drágaköveihez, és bizony oly sikeresen taktikázott, hogy levágta a sárkány két fejét is.

Ez komoly törést jelentett sárkányunk életében, ekkor realizálódott benne hogy bizony kiöregedett, kincseit nemsokára elhordják, és talán az életéből sincsen sok hátra. Megpróbált óvintézkedéseket tenni a biztonsága érdekében, barlangja köré mindenféle csapdákat helyezett el, és kicsavart egy kisebb tölgyfát, hogy majd azzal bunkózza le a szemtelenkedőket, mert bizony tüzet már nem nagyon tudott okádni.

De ez nem segített rajta. Levágták még két fejét, kincseit elhordták, csak egy kisebb ládányira valót tudott megmenteni. ?Ha már a kincseknek úgylis nyoma veszett, legalább a saját életem legyen biztonságban? ? gondolta, ezért a maradék drágaköveiből vett egy extra erős páncélozott biztonsági ajtót a barlang szájához, és onnantól kezdve teljesen elzárkózott a külvilágtól. Így teltek-múltak az évszázadok. Azonban egy álmos őszi éjszán?

?kopogtak. Hármaska az asztalra borulva hortyogott, körülötte üres sörösüvegek csilingeltek egy-egy izmosabb lélegzetvétel hatására. Egyes és Kettes tévzni próbált, azonban több tényező is akadályozta őket e tevékenység gyakorlásában. Először is Hármaska horkolása, másodsor az alkohol és pálinkaszag, ami az asztal és Hármaska felől jött. De a legnagyobb probléma az volt, hogy sehogy sem tudtak megegyezni abban, hogy mit nézzenek. Kettes nagyon szerette a délutáni szappanoperákat, Egyeske azonban nosztalgikusabb volt, ő a természetfilmeket kedvelte, és a Spektrumon éppen egy varánuszgyíkokról szóló dokumentumfilm ment.

A kopogás hatására azonban megtorpantak a civakodásban. Egyes levette a mancsukat Kettes nyakáról, Kettes pedig nem folytogatta tovább a farkukkal Egyest.

-Ki lehet az? ? kérdezte Egyes.

-Nem tudom, már vagy százötven éve nem járt erre senki? Óvatosnak kell lennünk, nagyon valószínű, hogy valami kóbor lovag. ? válaszolta örök társa.

-És mi lesz Hármaskával?

-Nem hiszem hogy érdekelné most bármi is. No, tápáskodjunk.

Nagy csontropogás közepette állt fel sárkány, nyújtózkodott egy nagyot, majd elcsoszogott az ajtó irányába. Hármaska magatehetetlenül lesöpört néhány sörösüveget, majd a padlón koppant, és hortyogva tovább csúszott.

Egyes átkukucskált a kémlelőnyíláson.

-A francba, ez tényleg egy kóbor lovag. Miért nem tudnak ezek mással játszani?!?!?

-Ki vagy, és mit akarsz? ? ordítottak át egyszerre az ajtón.

-Mordia első lovagja vagyok, te gonosz szörnyeteg, és azért jöttem hogy megküzdjek veled!-kiáltotta a büszke vitéz.

-Na ne. Meg akarnál minket ölni, mi?

-Miért, több sárkány is van odabent?- örült meg a lovag.

-Ja, nem, csak a sok magányos év hatására skizofrén jelleget öltött a személyiségem ? röhögtek a fejek odabent ? Na csá? ! ? azzal a sárkány visszacsoszogott a tévéhez..

Kellett egy kis idő a lovagnak, mire megértette, hogy a sárkány nem érdekelt ebben a bajvívás-dologban. De nem hagyta annyiban, torkaszakadtából üvölni kezdett:

-Nete ne! Sárkány! Mordia első lovagjával nem lehet tiszteletlenül viselkedni! Azonnal gyere ki, és küzdj meg velem! Különben megöllek!

A sárkány unottan fordult az ajtó felé.

-Hát, ha annyira küzdeni akarsz, gyere be!

-De hát itt van ez a rohadt ajtó!

-Ja, tényleg. - Egyes visszafordult a készülékhez, amiben éppen két varánusz párosodott, Kettes unottan cigizett, és jobb mancsukkal dobolt az asztalon.

A lovag agyát elborította a lila köd. Először pallosával kezdte püfölni az ajtót, majd lovastul rohant neki párszor, aminek következtében a ló hamarosan összeesett. Aztán pusztá kézzel kezdte el ütni a páncélt:

-Gyere ki te rohadt, te! Majd én megmutatom! Majd én? - és a kimerültségtől összeesett.

Azonban nem parafából faragták hősrüket, másnapra új tervet eszelt ki. Reggel ismételten kopogott a sárkány odúján. Egyes és Kettes mélyen aludt, azonban Hármaska éppen ébredezett az előző esti delíriumból. Nyöszörögve kérdezte:

-Naa, ki az?

A lovag elváltoztatott hangon válaszolt:

-Jó napot sárkány úr! A birodalmi állatvédelmi hivatal tisztségviselője vagyok, és képzelje, önt védett állatnak nyilvánították!

-Aha? És ez mit jelent?

-Azt hogy önnek alanyi jogon jár havi 1 tonna ellátmány! Mindent kérhet, amit csak jónak lát. Most hoztam el az első adagot.

-Pálinka van?

-Ööö, hogyne, négy hordóval hoztam, de ha kívánja, legközelebb?

-Megyek már, megyek!

Minden erejét összeszedve felugrott, és az ajtó felé indult. A nagy zötykölődés hatására Egyes és Kettes ébredezni kezdett. Egyes homályosan látta, hogy az ajtó felé közelednek.

-Héé, mi aaa?-motyogta, azonban a mondatot nem tudta befejezni.

Hármaska ugyanis a nagy adag alkohol reményében ajtót nyitott, és a teljes harci díszben kint várakozó első lovag berontott. Pallosán nagyot lendített, és lecsapta a hozzá legközelebb eső fejet, aki Egyes volt. Hármaska alig tudta feldolgozni a történeteket!

-Héé, te csaló! Te nem is hoztál pálinkát! És levágtad Egyest! Ezt most megkeserülöd!!!-azzal egy öngyújtót húzott elő a zsebükből, meggyújtotta, majd a lovag irányába lehelt. Az alkoholgőz megtette a hatását, és kirobbantotta a gyilkos lovagot a barlang elé. Kettes elrekeszelte az ajtót, és folytatni kezdte Hármaskát.

-Mit tettél, te szerencsétlen!!! Te alkoholista állat!!! Tudhatnád hogy nem szabad idegeneknek kinyitni az ajtót! És elvesztettük Egyest! Most már csak ketten maradtunk! Teee, te hülye.

Hármaska azonban optimistább alkat volt.

-Mit izgulsz, mi megmenekültünk, ráadásul most már te vagy Egyes, én meg Kettes. Följebb a ranglétrán!

-Aha, szóval te ilyen kis karrierista vagy! Nem csodálkoznék ha holnap arra ébrednék hogy le vagytok törve! Szép, szép, mondhatom!

Vitájukat hamar megzavarta a vitéz dörömbölése:

-Háhááháá, gyáva férgek, nyissátok ki! Most már nincsen sok hátra, jobban teszitek ha rögvést kinyitjátok az ajtót, és nekem adjátok hitvány életeteket, hogy a pokol legmélyebb bugyrá?

-Nem érdekelsz!!! Köcsög vagy!!! Húzzál innen!!!-ripakodott rá bentről az új Egyes, ex-Kettes.

-Igen, igen, megölted Egyesét! ? Így az új Kettes.

De a lovag nem tárgított.

-Gyávaák! Gyávaák! Itt fogok várni rátok! Ha ezer évig nem jöttök ki, akkor is! Aztán meg a fiam! Aztán az unokáim?

Egyes, megelégedve a dolgot, a szavába vágott.

-Te, hős, azaz izé? lovag! Miért is akarsz te megölni minket mindenáron?

-Mert meg kell mentenem a szüzet, akit rabságban tartotok és föl akartok falni!!! Aztán hazaviszem, és?

-Te lovag, nincs itt semmiféle szűz. Az utolsót ezeröttszáz évvel ezelőtt ettük meg, már a csontjait se nagyon találnád!

-Nem versz át. Tutti van nálatok szűz, minden sárkánynál van!

-De nincs ha mondom! Már fogunk sincs, amivel a húst rághatnánk! Már a főtt húst is alig bírjuk elszopogatni!

A királyfi megtorpant.

-Ööö, izéé, akkor? akkor meg azért öllek meg titeket, hogy a tonnányi kincs, arany, drágkő meg részvény az enyém legyen! Veszek magamnak egy palotát meg szüzeket!

A szellőzőnyíláson kidobott faládikó tompán koppant a lovag lábai előtt, és néhány rézgaras gurult ki belőle. Hősünk immáron teljesen elbizonytalanodott, leeresztett karddal keresgélte a szavakat.

-Akkor? öö? igen, a hírnév meg a dicsőség miatt! Hős leszek otthon, a király ad nekem palotát meg szüzeket?

-Hős leszel, amiért megölsz egy öreg, elhízott, alkoholista, félhalott, kétfejű sárkányt?-érdeklődött Egyes, ex-Kettes.

A vitéz teljesen összeomlott. ?Francba, francba, mégsicsak az északi hegységekbe kellett volna mennem, azt mondják, az ottani sárkány csak negyvenezer éves? Pech?-gondolta, majd szedte a cókmókját, és eloldalgott.

-Na végre ? sóhajtott föl a sárkány, és ledobta magát a kanapéra. Kettes egy felbontatlan sörösüveg után nyúlt, Egyes meg végre háborítatlanul merülhetett el az esti szappanoperában.

2004.11.02.

Használd a fejet!

Fejbedobták egy kővel. Összeesett.

Ng-hui nagy gondban volt. A szomszédos Jaku-Tha törzs mindig újabb és újabb furfangos eszközöket talált ki, hogy fölülkerekedjen a Nagy Hegyek melletti aqua'ta mezők birtoklásáért folyó harcban. Ki szeretne volna fürkészni a Jaku-Tha harcmester gondolatait, de erre sajnos nem volt mód. Saját magának kellett kitalálnia valamit.

Markolászta a követ, néha föl-földobta, és megforgatta. Hogy is kezdődött? Először pusztá kézzel mentek egymásnak, majd husángokkal. Aztán valaki rájött, hogyha több husángot visznek magukkal, és már messziről az ellenfélhez vágják őket, biztosabb a győzelem. Erre az átokverte Jaku?thák most kővel jönnek. Valamit ki kell találni. Messzebről kell eltalálni őket, és nagyobb pusztítást kell végezni.

Hamarosan rátalált a megoldásra. A patakhíd egyik pallójának szélére lépve a gyékény a másik oldalon elszakadt, és az ott napozó gyíkcskát elhajította a fenébe. 'Hajítógép'-kiáltott fel Ng-hui, miközben a vízbe esett. A gondolatot tett követte, és még aznap elkészítették a prototípust. A palló egyik végére egy kosarat erősítettek, középen kitámasztották egy bizonyos magasságban, a támasztékra ráált egy természetes Biru?thi harcos, majd ráugrott a palló szabad végére. A fejméretű követ így legalább 50 lábnyi távolságra sikerült hajítani.

A következő ütközetet ők nyerték. Aznap örömmámorban takarították be az aqua?ta termést.

De a Jaku-Tha harcmeser sem volt rest. Rögtön rájött, hogy valamiféle fedezéket kell eszkábálni. A végső megoldásra a fia ébresztette rá, amikor egy vékonyabb gally két végére bőrszíjat próbált erősíteni, mivel pendítéskor nagyon szépen szól az efféle eszköz. De a fiú elügyetlenkedte a dolgot, és a kezéből kiszabaduló és visszacsapódó vessző jól arcon suhintotta az ifjancot.

?Hajítóvessző? ? kiáltott föl Khal?ha, és rögtön készítettek a törzs minden tagjának egyet-egyet, lövedékként pedig szintén vesszőket farigcsáltak, amiknek a végébe apró kőszilánkokat erősítettek. Az újítás eredményeképpen a következő csatában a fél Biru?thi törzset lemészárolták, és abban a negyedévben övék lett az aqua?ta bokrok zamatos gyümölcse.

Ng-hui őrzöngött. ?Fedezék kell, és a követ vízszintesen kell hozzájuk juttatni! De ehhez nem lesz elég egy-két harcos súlya.?-gondolta, amikor is hatalmas robajt halott. Kirohant, és meglepődve tapasztalta, hogy a varázsló sátra lángokban áll, a varázslót pedig vizes bőrökkel oltogatják a homokban. Kiderült, hogy egy újfajta port kísérletezett ki, ami szétvetette a méretes terméskövekből álló tűzhelyét, majd felgyújtotta a sátrat. A harcmesternek igencsak kapóra jött ez a felfedezés, mert másnap már fatörzseket vájatott, és a zárt végébe robbanóport helyezvén teljesen vízszintesen tudta kilőni a fejméretű kődarabokat. A szezonban így övék lett a győzelem.

Khal?ha őrzöngött. ?Elénk is kell fedezék, fölénk is ? így hogy és mivel fogjuk eltalálni őket?? ? töprengett, miközben egy shrad?ral kristályt forgatott a kezében. Ahogy forgatta, a kristály betükrözte a napfényt a szemébe, és a harcmester fölszisszent. ?Mi lenne, ha megpróbálnánk ezeket használni? Ha 10-15 ilyen kristállyal egy helyre tükrözünk, abból csak lesz valami!? ? gondolta, majd kirohant és összetrombitálta a törzset. Építettek néhány szekeret, melyek tetejére shrad?ral kristály koszorúkat eszkábáltak. Az aqua?ta szezon végén ismét összecsaptak a Biru?thikkal. Hamar rájöttek, hogy a napfényt a varázsporos tömlőkre kell irányítani, és a közelükben minden megsemmisül.

Ng-hui teljesen kétségbeesett. ?A varázsporunk nélkül semmi esélyünk. Kell legyen valami, ami megmozdítja ezeket az átkozott kőveket, és legalább annyira erős is!!! Kell hogy legyen valami!!!?-töprengett, miközben mereven bámulta az egyik fejméretű követ. Egyre erősebben koncentrált, - amikor hirtelen, a legnagyobb döbbenetére - megmoccant a kő. Először hátrahőkölt, majd megint arra gondolt, hogy meg kellene mozdítani a követ, és a kő megint megmozdult. ?Magasságos istenek, az akaratommal mozgatom a követ!!!!. Megpróbált egy nagyobb követ megmozdítani, ami már sokkal nehezebben ment, de végül is sikerült. Ujjongva

rohant a törzsfőnökhöz, és biztosította arról, hogy a következő negyedévi aqua?ta termés biztosan az övék lesz, mert ha a lebegő kövektől nem ijednek meg a Jaku?thák, akkor a nyakukba zúdít vagy ötven tucatot, és végük. A faluban ujjongva ünnepelték őt, és az istenek ajándékát.

Elérkezett a szüret, és a harc napja. A Jaku?thák már korán reggel felsorakoztak a mező északi oldalán, és várták a Biru?thikat. Dél tájban mocorgást hallottak az erdőből, és megjelent a Biru?thi harcmester. Azonban valami különös dolog történt, ugyanis a harcmester körül a levegőben több tucat ember nagyságú szikla lebegett. A Jaku?thák megrettentek, néhány gyávább egyed ledobta a hajítóvesszőjét, és berohant a rengetegbe. A többiek remegve nézték a lebegő sziklákat. Ng-hui így szólt hozzájuk:

?Jaku?thák! Immáron semmi esélyetek nincs. Ha most megfordultok és visszavonultok, akkor meghagyom az életeteket. Ha azonban ellen merészeltek állni, végetek? ? mondta, és fenyegetően előrébb lebegtette a köveket. Biztos volt a győzelmében. Ám hirtelen?

Fejbedobták egy kővel. Összeesett...

Tündér

Egy napon kimentem az erdőbe szarvasgombászni, mert sütött a nap is, meg éhes is voltam, meg Katica, a kocánk is nagyon akart már rohangálni. Kimentünk tehát, Katica futott elől, én meg utána. Néha elkezdett túrni egy fa tövében, aminek gyakran egy ízletes gombacsokor lett az eredménye, amit meg is evett ha nem értem oda időben.

Egyik alkalommal azonban rendíthetetlen disznóm visszahőkölt, és egy csodálatos szépségű, fehér fátyolba burkolt leányzó jelent meg előtte. Csodálkozva rohantam oda:

- Szia! Hát te meg ki vagy? Biztos nem a falumból vagy, a helybéli lányok nem tudnak ilyen trükköket!

- Szia! Én az erdei tündér vagyok és örülök hogy találkoztunk. És mindenkinek teljesítem egy kívánságát, akivel találkozom, igaz, az utóbbi háromszáz évben nem nagyon találkoztam senkivel, mert kicsit elaludtam itt a fa tövében. Örülök hogy felébresztett a disznód, bár egy kicsit megtépte a hajamat.

Katicát azonban ez nem érdekelte, mert kidülledt szemekkel bámulta a jelenséget. Rövid kis disznó életében még nem tapasztalt ilyesmit, és már nem is nagyon fog, mert a télen levágjuk.

Nekem viszont kívánnom kellett valamit. Hejj, mennyiszer gondolkoztam én már ezen az eshetőségen! Miket nem képzelnek az emberek a boldogság csalfa szárnyai alá! Pénzt, nőket, autót, kifogyhatatlan sörösüveget! Bevallom férfiasan, először én is nőket akartam, de aztán győzött az önzetlenség:

- Kedves tündér, azt kívánom hogy legyél szabad! Ne kelljen többé kívánságokat teljesítened! Csináld azt, amit a tündérek szoktak szabad- idejükben!

A tündért mellbe vágta a dolog:

- Jajj mit tettél! Mi tündérek mindig is csak kívánságokat teljesítettünk, emberekét, állatokét! De most megszabadítottál a kötelességemtől!!! Elvesztettem a varázserőmet! Mihez kezdjek most? Mihez?

- Hááát, én nem tudom. Azt hittem jót teszek veled. De hát annyi lehetőség van! Járhatod az erdőt, esetleg ki is mehetsz az erdőből!

- Az nem lehet, én nem is ismerem az erdő körüli világot?

- Ha akarod, bejöhetsz velem a faluba. Hazaviszlek, meg bemutatlak az ismerőseimnek is. Este. A kocsmában. Igen jó hely az!

- Nem is tudom? Nem lesz ebből baj? Most már nincs semmi varázserőm? Nem fognak bántani?

- Ugyan, drága tündér, ne félj te semmitől amíg engem józanul látsz!

Hát így esett, hogy egy tündér csatlakozott hozzám. Elkezdtünk hazafelé bandukolni, és beszélgettünk erről-arról. Kérdezett a róka-gombáról meg a kocsmáról. Válaszolgattam, de közben lopva nézegettem őt. Egész jó alakja van ennek a tündérnek. A melle kicsi, de formás. Az alakja tündéri. A fenéke meg egyenesen isteni! Az arca is édes. Ezek után fülig érő szájjal mosolyogtam rá. Ördögi terv kezdett formálódni bennem.

- Szia Anyu, hadd mutassam be neked a barátnőmet, Annát!

- Anna? És mi a foglalkozása? Jól keres?

- Hát, jelenleg munkanélküli, mert létszámleépítés miatt elbocsátották, de egyébként humánpolitikai területen dolgozik, ügyintéző. Nem kell féltened.

- Akkor jó. Szép lány egyébként, hasonlít a kislánykorombéli önmagamra.

- Az kizárt dolog anyu, mert akkor nem hoztam volna haza.

Tündérem ezalatt csak bamba vigyorral állt ott szótlánul, majd betuszkoltam a szobámba.

- Aranyos az anyukád. De miért érdekl ennyire az anyagi helyzetem? És mi az hogy barátnő?

- Áhh, ne is törődj vele, nehéz gyerekkora volt. Ami viszont a barátnő jelzöt illeti, hát nos? hogy is akarjam neked kifejezni? tehát az azt jelenti, hogy itt kell laknod nálam egy darabig,

meg kell fognunk egymás kezét ha emberek között vagyunk, ezzel mutatva hogy az én védelmem alatt állsz. Meg néha majd a szánkat is össze kell érintenünk, hogy ne hallják meg mások amit mondok neked, de lehet hogy még te sem fogod hallani amit mondani akarok.

- Hát, ez elég furcsán hangzik. De biztos jó lesz majd. Érdekes ez az erdőn kívüli világ. És mik azok a lábnyomok a plafonon?

- Ne törődj velük, inkább induljunk, a haverok már ott vannak a kocsmában.

Így hát elindultunk a kocsmába. Az utcán rögtön megfogtam tündérem kezecskéjét. Először összeresztettem, de aztán megnyugodott. ?Hahh? ? gondoltam ? ?milyen férfias lehetek ha még egy tündér is biztos pontnak érez?? Ebből önbizalmat merítve beléptünk a kocsmába. Ákos és Janó boldogan üdvözölt.

- Helló öreg! Ki ez a tündér itt melletted?!?!?

- Nahát, honnan tudod hogy tündér vagyok?

- Höhöjj, és még humora is van!!! Ki ez a lány?

- Ő a barátnőm, Anna. Viselkedjetek vele rendesen. A védelmem alatt áll!

- Persze, persze. És mióta van neked barátnőd? Utoljára a disznóddal láttalak!

- Hát, ma ismerkedtünk össze az erdőben. Pont a disznóm hozott össze minket.

- Tényleg? Én is ki szoktam vinni a kutyámat az erdőbe, de eddig csak egy öregasszonnyal találkoztam. Ő meg nem akart tőlem semmit!

- Nyugi Janó, majd neked is össze fog jönni egyszer. Inkább igyunk. Mit kérsz, tündérem?

- Nem tudom. Ti mit szoktatok inni?

- Én bort, ők sört. De neked erős lenne tisztán, úgyhogy veszek neked kólával hígítva.

És elkezdtünk inni. Tündérkének nagyon ízlett az itóka, és hamarosan már ő is tisztán itta bort. Kezdett furcsán viselkedni, de ezt nem nagyon vettem észre, én is részeg lévén. Egyszer csak föl pattant, és odaugrott egy nem messze álló, nagydarab kopasz ismeretlenhez:

- Sziaaaaaa! Én egy tündér vagyok, és kívánságokat teljesítek??? Kívánhatsz valamit!

- Tényleg? No, akkor menjünk ki sétálni egy kicsit. Add a kezéd!

- De jó, Akkor most neked is a baátnőődd vagyok???

- Miért, még kinek vagy?

- Háát nekkiiiiii?.

A nagydarab odalépett hozzám, és megfogta a vállamat.

- Ez a lány azt mondja, hogy a barátnőd. Igaz ez?

- Miiiiiii??? Őőő?... hááát? izéééé?. nem!

- Akkor jó!

Ezután megfogta a tündérem kezét, és kivezette a kocsmá előtt álló Mercedeshez, és elmentek valahova.

Soha többé nem láttam őt.

2003. Szeptember 27.

Vér

Hej, ezek a nők. Minden baj, nehézség és nyűg okozói. Már majdnem összejött, és most még többet akar!!! Méghogy vegyem meg neki azt a nagy tengerparti házat... Még mit nem! Hiszen egy vagyonba kerül. Azaz valamit mégis ki kell találnom, nem vallhatok kudarcot. És minél hamarabb...

Hosszas gondolkodás után végül is bementem egy boltba, és vettem egy időtorzító kristályt. Hazaérvén rögtön bepattintottam CB adó-vevőmbé. Ám teljes megdöbbenésemre saját megkeseredett hangom szólalt meg belőle hirtelen:

- HG7WBT! Bocsáss meg nekem. Egy idióta vagyok. Hiába csinálod. Bocsáss meg.

Ez csak én lehetek, valamivel későbbről. Fogalmam nem volt miért mondtam ezt, de nem is érdekelt. Megpróbáltam lelket önteni belém:

- Ne félj öreg, mindjárt gazdagok leszünk, hidd el! Találkozunk pár óra múlva!

Elforgattam a torzító tárcsáját, és fölhívtam 15 évvel korábbi önmagamot.

- Halló, HG7WBT hívja HG7WBT-t! HG7WBT jelentkez!

- Itt HG7WBT. Mi ez a hülyeség? Miért használod a hívókódomat?

- Figyelj, egyenes leszek. 3 kisebb anyajegyed van, kettő a hátadon, a harmadik elől, az ágyéknál. Kedvenc képregényed a Pókember volt, ezt egészen a 127. számig vetted. Nagyon irritál, hogy szüleid még mindig gyereknek néznek. Kedvenc színed a kék. Óvodai szerelmed a kis Kathy Watts volt, még a fütyidet is megmutattad neki hátul az almafák alatt. Az egyetlen oka annak, hogy mindezeket tudom, az az hogy egy és ugyanazon személy vagyunk, csak én 35 éves vagyok, te meg 20. És most a segítségedre lenne szükségem.

-Jó, rendben. Tegyük fel hogy igaz. Mit szeretnél?

-Figyelj, le vagyok égve, és a nő, akit szeretünk, illetve akit majd szeretni fogsz, többet akar. Egy házat! Pénzt kell csinálnod nekünk. Először is nyiss egy külön bankszámlát a MidWest banknál, amihez csak te férhetsz hozzá. Tedd ezt meg holnap, én majd este hívni foglak.

Addigra megkeresem a heti lottószámokat. Ugye 2004 Szeptember 16? Na, akkor holnap este hívlak a lottószámokkal, neked semmi más dolgod nem lesz, csak megtenni a számokat, és az egész nyereményt berakni a bankszámlára. Oké?

-Ööö, oké, rendben?

Hehe. Büszke voltam zseniális tervemre. Mindjárt milliomos leszek, lesz házam, nőm, meg minden. Elrohantam a központi archívumba, és kikerestem a 2004-es lottószámokat. Majd visszaérve a lakásba 2004 Szeptember 17.-re állítottam az időtorzítót.

-Halló, HG7WBT! Vagy?

-Itt HG7WBT, hallgatlak.

-Nyitottál számlát?

-Igen, diktálhatod a számokat.

-OK, írd: 34,26,77,78,81. Rendben?

-Rendben.

-Akkor most mondd meg a számlaszámot!

-Nincs számlaszám. Ha ezek tényleg jó számok, akkor válaszolok a következő hívásodra is. Csá!

A francba! Tudhattam volna hogy milyen gyanakvó természetű idióta vagyok! Hát persze hogy nem hiszek magamnak, bele tudok magyarázni bármibe bármit? Fenébe? Előbbre mentem újabb 1 nappal.

-HG7WBT, jelentkez.

-Helló, képzeld, bevált! Igazat beszéltél! A francba is, nem kamuzol, te tényleg én vagyok a jövőből!

-Akkor végre nyitsz egy rohadt bankszámlát, és rárakod a nyereményt?

-Ööö, nem lehet? Nem fogadtam a számokkal, azt hittem viccelsz? nincs nyeremény?

-Áhhhhh? Jó, nem baj, megértelek, azaz megértem magamat, mindjárt fölhívlak jövő héten ugyanekkor.

Leraktam a mikrofont. Végiggondoltam. Lehet hogy hazudtam magamnak, és mégis megtettem a számokat, és milliómos vagyok. Én szemét. De akkor ez már látszódná a lakásomon vagy kastélyomon és emlékeznék rá. De ugyanott lakom ahol eddig laktam, és a tavalyi autóbalesetem óta ugyanolyan homályos a múltam, mint eddig. Mindegy, menjünk előre 6 nappal.

-HG7WBT, jelentkezz.

-Helló öcskös! Mondhatod a számokat.

-Inkább a bátyád lehetnék. A számokon meg fogsz lepődni, ugyanis: 1,2,3,4,5!

-Komoly?

-Komoly bizony. Akkor most mondd meg a számlaszámot.

-Hehh, elfelejtettem nyitni. De nem gond, amint megnyertem, odaautalom a nyereményt. Az új számlára.

-De rohadtul nagy baj, ugyanis megint tekernem kell 1 napot előre te idióta!

Rácsaptam az időtorzító szabályozójára, és 1 nappal előbbrementem.

-HG7WBT!

-Helló. Gond van.

Hát ez nem igaz. Ilyen idióta lennék? Hátradőlttem a székemre egy pár idegnyugtató percig, majd megkérdeztem:

-És mégis, mi lehet az?

-Hát csak az, hogy ebben a rohadt országban hetenként 4000 ember fogad az első öt számra. A nyeremény leosztódott, és nyertem 1000 dollárt. Ez meg olyan kevés volt, hogy gondoltam nem érdemes a bankszámlánkra rakni, inkább ráköltöttem a verdára. Most már kétszáz mérföldet tud óránként. Megvan még?

-Nincs. És hagyd a francba azt a kurva kocsit, mert nagy baj lesz belőle. Mindegy, ez most nem fontos. Jövő héten találkozunk. És akkor legelőször a számlaszámot fogom kérni, úgyhogy ha pénzt akarsz, ajánlom húzz el a bankba!!!

Megint hátradőlttem. Kezdtem kicsit ideges lenni. Remélhetőleg már a bankban vannak a millióim. Ha pedig megtartottam magamnak a pénzt, akkor miért ülök még ebben a lepukkant belvárosi lakásban még mindig? Előretekertem újabb 6 napot.

-HG7WBT!

-Helló bratyesz! Megcsináltam mindent, mindent amit kértél. Mondjam a számlaszámunkat?

-Mondd.

-14445633-44455466-466666!

Iszonyatosan megörültem! Mindjárt rohanok a bankba, csak előtte leadom a számokat.

-Király vagy öcskös! A nyerőszámaink pedig: 22,33,44,55,66!

-Elég hülyén hangzanak ezek is, remélem nagyobb szerencsénk lesz. Na csá!

-Helló!

Teljes erőből rúgtam el magamat az íróasztaltól, magamra kaptam a kabátomat, és rohantam a kerületi MidWest bankba. A biztonsági őr megrettenve nézte ahogy berontok, és ellököm az embereket a legközelebbi ügyfélszolgálatostól. Lihegve mondtam a képébe:

-Szeretném kivenni a pénzem. A nevem John West, a bankfiókom száma pedig 14445633-44455466-466666!

A lány megbotránkozva bámult egy darabig, majd beletörődően pötyögni kezdett a számítógépen. Egy pillanatig döbbenten bámult, majd megszólalt:

-Nincs ilyen számlaszám. Kérem távozzon.

Nem hittem el, hogy ilyen megtörténhet. Kikeltem magamból:

-Mi az hogy nincs?!?! Mi az hogy nincs?!?! Nem ért a számítógépéhez?!?! Biztos van! Azonnal nézze meg még egyszer, vagy kéretem a főnökét!!!

Pár perc múlva a bank előtti pocsolyában feküdtem hassal, fülemben még visszhangzottak a biztonsági őrök baráti tanácsai. Nagyon utáltam magamat. Hogy lehetek ilyen rohadt szemét magammal? Tényleg ilyen volnék? Vagy önhibámon kívül történt valami? De ha én csináltam valamit direkt, hát nem tudom mit csinálok magammal. Szerettem volna visszamenni az időben, és pofánverni önmagamat. Visszasétáltam a lakásomba, előbbretekertem 6 napot, és fölhívtam magamat.

-HG7idióta! Mit csináltál? He? Nincs ilyen számlaszám.

-Bocs, bratyesz, de tudod, az a helyzet, hogyha bent hagynám a bankszámlán a pénzt, akkor nekem nem lenne miből gazdálkodnom, te meg úgysem hívnál többet, így arra gondoltam, hogy most becsaplak, és a nyereményt magamnak hagyom, és majd a következő nyereményt teszem föl a bankszámlánkra.

Megintcsak hátradőltem. Ez nem volt elég, így töltöttem magamnak egy kis olcsó whiskyt is. Nem is kicsit, sokat, és megittam húzóra. Kaparta a torkom, de ez kellett most nekem. Eltelt 5 perc is, mire újra meg tudtam szólalni:

-Szóval megtartottad. És milliomos vagy. Akkor regéld el énnekem, hogy miért vagyok még mindig ebben a rohadt belvárosi patkánylukban? Nem gondolkodsz véletlenül lakásvásárláson?

-Hát, tudod, bratyesz, az a helyzet, hogy fél milláért vettem egy Ferrarit, nagyon pöpec, 250 mérföldet megy óráként, hát, a maradék egymilliót meg befektettem, Szőke Tom lovizik, tudod és volt egy biztos tippje, a Fekete Hurrikán, már 8 futamot nyert, és biztos, hogy megint ő nyer. Az lesz aztán a szép! Multimillimosok leszünk, és hívnod sem kell többet.

Válaszra sem méltattam, előrecsaptam 1 héttel az időtorzítót.

-HG7baromarc!!! NA, NYERTÜNK?!?!?

-Johnny, Johnny, ne haragudj rám! Szőke Tom egy nagyszájú idióta! Soha nem hiszek neki többet! Meg tudod mondani a november végi nyerőszámokat?

-Meg tudod mondani a számlaszámomat?

-Persze, hívj holnap.

Kezdett elegendő lenni az egészségből. Belőlem, a nőkből, számlaszámokból, mindenből. 1 nappal előbbreugrottam.

-HG7WBT! Mondd a számlaszámomat. De ezúttal leellenőrzöm!!!

-Oké, 12233344-33322333-455666. Ez most igazi. Bízhatok bennem.

-Akkor leellenőrzöm.

Fölkaptam a telefont, és fölhívtam a bankot. Igazolták, hogy létezik ilyen számlaszám, még hozzá a saját nevemre, de sajnos telefonon nem tájékoztathattak az egyenlegről. Mindegy, nekem ennyi elég volt. Az is biztosítékként hatott, hogy még mindig ugyanabban a lepukkant belvárosi csótánybölcsőben voltam.

-HG7WBT! A november 27.-i lottósorsolás eredménye pedig: 12,23,34,56,67!

-Vettem bratyó! Remélem összejön a csajunk! Na csá!

Ismét csak rohantam a bankba. Mivel csak 1 órája hagytam el kényszeredetten az épületet, ismét kidobtak. Át kellett mennem egy másik kerületbe. Sorra jutottam. Előadtam mit szeretnék. A számlán található összes pénzt ki akartam venni, kamatostul. Arra kértek hogy legyek türelemmel. Lelki szemeim előtt már láttam, ahogy a belső őrök a széfhez vezetnek, és

2 sporttáskát pakolnak teli köteget szándollárosokkal. De nem így történt. A ügyfélszolgálatos csicsérgés ébresztett fel ábrándomból.

-Tessék uram. Összesen 1332 dollár 15 cent. A számlához 2004. novembere óta nem nyúltak, az akkor betett 100 dollár ennyit kamatozott. Köszönjük bizalmát.

Könnytelen, hangtalan zokogás vett erőt rajtam. Kiszáradt torokkal somolyogtam vissza a lakásba. Előretekertem az időtorzítót, pontosan a jelen időmhöz képest 12 órával előbbre.

-HG7WBT! Bocsáss meg nekem. Egy idióta vagyok. Hiába csinálod. Bocsáss meg.

A válasz kis szünet után érkezett:

-Ne félj öreg, mindjárt gazdagok leszünk, hidd el! Találkozunk pár óra múlva!

Kivettem a kristályt a rádióból, és széttapostam.

2004. 09. 20.

HOPE

Jack Torrence százados a HOPE-01 irányítótermében állt, és - a még fényévekre levő - Tau Ceti-t nézte. Ő, és kéttagú legénysége voltak az emberiség pionírai, akik felfedezik a szomszédos naprendszert. Mintegy huszonöt évnyi űrhajózás várt rájuk, amiből már 3 évet teljesítettek. Huszonöt év, három ember, összezárva egy kis űrhajóban ? elsőre képtelenségnek tűnik, hogy pszichésen alkalmazkodni lehessen ilyen körülményekhez, de a földi irányítótanács semmit sem bízott a véltelenre. Több mint 20 éves tervezés előzte meg az expedíciót, a résztvevő három tiszt pedig 5 évnyi pszichikai kondicionálásban vett részt. Minden simán és olajozottan működött.

Az irányítóba Kate Winston őrnagy és Terry Jans zászlós lépett be. A nő kommunikációs és tudományos tiszt volt, az ő feladata volt a kapcsolatfelvétel az esetleges értelmes életformákkal. A zászlós látta el a kibernetikusi és élelmezési teendőket.

Megjelenésük módja azonban nem volt szokványos. A zászlós bal kézzel ugyanis Winston őrmester nyakát markolta, jobb kezével pedig egy sugárpisztolyt nyomott a nő tarkójához. A kapitány meglepődötten hőkölt hátra:

- Megőrült zászlós? Mi történt magával!?! Azonnal tegye le a pisztolyt!!!
- Nyugi Torrence! Nem akarok senkit sem bántani? Egyenlőre. Viszont nagyon szeretném, ha elárulná a belépési jelszót a számítógéphez.
- Miért kell az magának?
- Tudja kapitány, elegem lett ebből a rohadt utazásból. Vissza akarok fordulni. Ennyi.
- Jól tudja zászlós, hogy ezt nem tehetem.
- Ez esetben meg kell ölnöm az őrnagyot. ? mondta Jans kíméletlenül.

Torrence kapitány látta Jans szemében az örülettel vegyes eltökéltséget, így csak egyetlen dologra tehetett: előrántotta sugárpisztolyát, és lelőtte mindkét társát. A tetemeket aztán elvonszolta a recirkulációs helységbe, és molekuláikra bontotta. Majd a materializációs egységbe betolta a Kate Winston biometria adatait tartalmazó diszket, és létrehozta az őrnagyot induláskori állapotában. Aztán megnyomott egy újabb gombot, és betöltötte Kate múlt heti memóriaképét az újdonsült testbe.

A nő kábultan ébredezett:

- Te jó ég? Hol vagyok? Mi történt?!?!?

A kapitány aggódva válaszolt:

- Ne haragudj Kate, de meg kellett hogy öljelek. A zászlós teljesen bekattant, és túszként használt föl téged. A memóriamentésed négy napos, így nem sokról maradtál le. Viszont nem engedhetjük meg magunknak, hogy őt is újramaterializáljuk. Kettten kell továbbvinnünk a hajót.
- Jó, jó, rendben ? motyogta Kate, és megpróbálta összeszedni gondolatait. Mire kiértek az irányítóba, összeállt a terv. Egy óvatlan pillanatban kirántotta a kapitány sugárpisztolyát, és a lábával előretaszította Torrence-t.

- Tudod, drágám, engem is hiba volt újracsinálnod. Ugyanis Jans-szal ketten eszeltük ki a dolgot. Te csak zavarasz, és útban vagy. Viszlát. ? mondta a nő, és meghúzta a ravaszt. Jack Torrence kapitány összeesett.

Az őrnagy bevonszolta a hullát a recirkulációs helységbe, és molekuláira bontotta. Majd a materializációs egységbe betolta a Terry Jans biometria adatait tartalmazó diszket, és létrehozta a zászlóst induláskori állapotában. Aztán megnyomott egy újabb gombot, és betöltötte a zászlós múlt heti memóriamentését az újdonsült testbe. Az kábultan ébredezni kezdett.

- Szervusz drágám ? dorombolta a nő ? a terved zseniális volt, a kapitány nincs többé, miénk a hajó!

Terry lassan magához tért, és a fejét vakargatta:

- No, és a belépési kód megvan?
- Ööö, az sajnos nincs. Nem tudtuk kiszedni belőle.

- Francba!!! Így nem tudunk visszafordulni! Ki kell találnunk valami mást? - motyogta a zászlós és megpróbálta összeszedni gondolatait. Mire kiérték az irányítóba, összeállt a terv. Egy óvatlan pillanatban kirántotta az őrnagy sugárpisztolyát, és a lábával előretaszította a nőt.

- Sajnálom, drágám, de meg kell hogy öljelek. Újra kell materializálnom a kapitányt, és az egyetlen dolog amit be tudok neki adni, hogy te ölted meg őt, én meg téged. Viszlát. ? mondta Jans, és meghúzta a ravaszt. A nő összeesett.

A zászlós bevonszolta a hullát a recirkulációs helységbe, és molekuláira bontotta. Majd a materializációs egységbe betolta a Jack Torrence biometria adatait tartalmazó diszket, és létrehozta a kapitányt induláskori állapotában. Aztán megnyomott egy újabb gombot, és betöltötte a kapitány induláskori memóriamentését az újdonsült testbe. Hátha nem fog gyanút. Az kábultan ébredezni kezdett.

- Helló kapitány ? mondta a zászlós ? a helyzet az, hogy Kate teljesen bekattant, és lelőtte önt, én pedig őt. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy újra materializáljuk. Ketten kell továbbvinnünk a hajót. A küldetés teljesítéséhez pedig meg kell mondania nekem a fedélzeti számítógép jelszavát.

- Jó, jó, rendben ? motyogta Jack, és megpróbálta összeszedni gondolatait. Gyanús volt neki Jans, vajon miért kell neki ennyire az a jelszó? Mire kiérték az irányítóba, összeállt a terv. Egy óvatlan pillanatban kirántotta a zászlós sugárpisztolyát, és a lábával előretaszította Jans-ot.

- Sajnálom zászlós, de meg kell hogy öljem. A jelszót nem adhatom oda senkinek. Valami nincs rendben magukkal. Viszlát - mondta, és meghúzta a ravaszt. Terry Jans zászlós összeesett. A kapitány bevonszolta a hullát a recirkulációs helységbe, és molekuláira bontotta. Majd a materializációs egységbe betolta a Jack Torrence és Kate Winston biometria adatait tartalmazó diszkeket, és létrehozta őket induláskori állapotukban. A számítógépből kikereste induláskori memóriamentéseiket, és betöltötte őket a testekbe. Azok csendesen ébredezni kezdtek.

A fedélzeti számítógép eközben csendesen röhögött magában .

"Nem is olyan hülyék ezek a földi pszichológusok" - gondolta - "az út a Tau Cetiig ugyanis nem huszonöt, hanem kétszázötven év."

Vacsora 3020-ban

/hard sci-fi/

Először a hímzett kis terítőt vette elő a fiókból, elsimította az asztalon, majd a tányér következett, végül pedig az evőeszközök. A macska is kapott egy új edénykét. Marika néni ezután a tűzhelyhez ment, és levette a lábost. A hús már kellemesen szétfőtt a zavaros lében. Szűrt egy kis tésztát, kirakta a tányérba, és levest öntött rá. Leült az asztalkához, és elfogyasztotta szerény vacsoráját.

Atom kaland II.

Egy álmos vasárnap délután Janó és Ákos ismételten megjelent szerény rezidenciámon, és hoztak magukkal két üveg vodkát. Ákos így kezdte:

- Tudod, a múltkor olyan szépet álmodtam azalatt a ruszki film alatt, gondoltam megismételhetnénk azt a délutánt, hátha több szerencsénk lesz a lengyel lányokkal?

Mivel azóta én is sokszor gondoltam erre a kellemes emlékre, rögtön beleegyeztem. Fél óra múlva máris ott hortyogtunk a videó előtt?

...

Két hét sem telt el a legutóbbi, kézilabdacsapatos incidensünk óta, de megint riasztást kaptunk a központból:

- Baj van fiúk! Nagyon nagy baj! Márta néni, a helyi óvoda egyetlen óvónénije betört a Zónába! Tűz alá vettük, de ügyesen kerülgette a golyókat, és közben azt kiáltozta, hogy utálja a gyerekeket, és hamarosan valóra válnak legszörnyűbb rémálmaik! Nem mertük követni. Gyertek azonnal.

Ennek valóban fele sem volt tréfa. Ha eljut a pajtáig, és beteljesülnek legtitkosabb vágyálmai? Riasztottam a fiúkat, majd a dzsippel elrobogtam értük. Aztán a fegyverraktár felé vettük az irányt. A legutolsó ehhez hasonló eset másfél éve történt, amikor Józsi bácsi, a helyi nyugdíjasklub tiszteletbeli tagja érte el fantasztikus módon a pajtát. Sosem tudtuk meg hogy mit is akart megváltoztatni a világban, mert még a pajta falánál lelőttük. Lehet hogy csak alacsonyabb húsárakat akart. De nem kockáztathattunk. Azonban most nem tudtuk hol tarthat Márta néni, de fel kellett készülnünk a legrosszabbra.

A fegyverraktár ajtaja hangos csattanással kivágódott, vasalt bakancsaink kopogva hagytak fűrészes nyomokat a poros betonpadlón. Egy kisebb falut fel lehetett volna szerelni azzal a fegyvermennyiséggel, ami itt el volt raktározva, és katasztrófa esetén ez meg is történt volna. De még nem fenyegetett veszély. Egyenlőre. Magunkhoz vettünk fejenként három darab M-15-ös gépkarabélyt, Ákos, aki jobban bízott a robosztus szovjet technikában, még a hátára kanyarított négy AK-47-est. A derekunkra kötöttük a 12 darab tojásgránátot tartalmazó övet, átvettük a vállunkon a 7.62-es uránmagvas tölténytárat tartó hevedereket. Janó kivette a sarokból állandó kedvencét, a hőkövetős tankelhárító rakétákat kilövő Panzerfaustot. Ákos itt is régimódinak mutatkozott, ugyanis speciális fegyvernek egy lefűrészelt csövű vadászpuskát dugott a hátára erősített tartóba. Én az utóbbi két hónapban rengeteget gyúrtam bicepszre, ezért úgy gondoltam, hogy most már bírni fogom a 20 milliméteres forgócsöves helikoptergépágyút a karomon. És így is történt.

Bevágtuk a cuccot a terepjáróba, és elindultunk a Zónába. A kordonnál a katonák utat nyitottak, de megdöbbenve tapasztaltuk, hogy egy óvodásokkal tömött busz is várakozik a parancsnoki sátor mellett. Az ezredes sietve üdvözölt minket:

- Sietnetek kell fiúk! De van itt még valami! Az óvodások nagyon aggódnak Márta néni miatt! Szeretnék utoljára látni! És én engedélyeztem nekik...

- De ezredes! Ez nagyon veszélyes! Megsérülhetnek, meg is halhatnak!

- Ugyan már! Majd vigyáztok rájuk!

- Én így nem vagyok hajlandó!

Ákoséknak viszont tetszett az ötlet:

- Jajj, ne hülyülj már, te is voltál gyerek! Mekkora kaland ez nekik! Meg végre villoghatunk valaki előtt, a kocsmában sohasem hiszik el amit mesélek!

A gyerekek nem érdekeltek, de villogni azt nagyon szeretek, ezért végül is beleegyeztem.

- Hát akkor irány a pajta!!!

Beugrottunk a dzsipbe, majd gázt adtam. Mögöttünk felbőgött az Ikarus rozsdarágta motorja, és a félszáz sikongató óvodás aktívan rázta a busz kasztniját. Mindannyiunkat felvillanyozott az akció közelsége.

Már elég közel voltunk, de a fáktól nem láttunk rá a pajta körüli mezőre. Janó már elfoglalta helyét a dzsip fedélzeti gépágyújánál, hogy késlekedés nélkül levadászhassa Márta nénit, amikor föltűnik a távolban. De ahogy kiértünk az erdőből?

Elképesztő, borzasztó, hihetetlen dolog történt!!! Márta néni már jóval előbb ideérhetett, és fölállította maga köré borzasztó, földöntúli gonosz seregét, ami egytől egyig mesehősökből és mesefigurákból állt! Az első sorban három hétfejű, és hét háromfejű sárkány állt, mögöttük pedig maga Süsü!!! Utánuk pár emberevő óriás, aztán egy sorban egy vas-, réz, és alumíniumorrú bába!!! A bal szárny fő ereje Hófehérke volt a hét törpéjével, meg a herceg, jobboldalt pedig Jancsi és Juliska, meg a három kismalac, meg a farkasok! Leghátul pedig ott mállt Márta néni, és mellette? Ó nem!!! Micimackó!!!

Ákossal egymásra néztünk. Ez kemény menet lesz!

Kivettük a dzsipből a fegyvereket, és gyors haditervet rögtönöztem:

- Ákos, te szedd le a sárkányokat a hőkövetős rakétákkal, mi meg adunk a géppityukkal az óriásoknak, az ő bőrükről már biztos nem pattan le a golyó! Jancsi és Juliska meg a törpék egy tiszta sorozat, de Hófehérkét élve akarom!!!!

Ákos előrébb kúszott, és betöltötte a páncélöklöt. Az óvodások lélegzet-visszafojtva figyeltek a buszból, néhányan fényképeztek is. Ákos ekkor meghúzta az elsütőbillentyűt, és a rakéta tejszínes füstfelhőt húzva maga után becsapódott az első sárkányba. Az hatalmas csattanással robbant szét, de a többi sárkánynak semmi baja sem esett. Haditervem kútba dőlt. Már csak azért is, mert arra végképp nem számítottam, hogy az ellenfél is támadhat. Pedig így történt. A sárkányok a levegőbe emelkedtek, Süsü pedig dühösen énekelve rohant felénk pár dühös lepke kíséretében. A törpék és a kismalacok is rohanni kezdtek. Kétségbeesve kiáltottam:

- TÚÚÚÚÚÚÚ!!!!

Hihetetlen pánik vett erőt rajtunk!!! Ez óriási túlerő!!! Lehet hogy ez az utolsó napunk? De nem adhatjuk fel! Minden csőből tüzet nyitottunk az elleségre. Az első sorozat fölszaggatta a hétfejű sárkányok szárnyait, így azok pörögve csapódtak be a földbe. Süsü térdkalácsát is sikerült szétlőnöm a gépágyúval, így az ő mozgása is lassult, miközben lábából plüssdarabkák potyogtak. A kismalacok közül csak a legkisebbet, a szabadkőművest sikerült leterítenünk. Aztán eldobtuk a kézigránátokat. Óriási földdarabokat szaggattak ki, és szétvetették a csoportosan közeledő óriásokat, akikbe további sorozatokat eresztettünk. De most ők jöttek. A megmaradt repülő háromfejű sárkányok tűzesőt okádtak ránk az égből, mi a földre vetettük magunkat, a dzsipünk fölrobbant, és a mobiltelefonom is megpörkölt a zsebemben! Az óriások köveket hajigáltak felénk, a törpék pedig csákányaikat magasba tartva törtettek irányunkba!!! Teljesen pánikba estünk. De ekkor isteni szikra gyúlt elmémben:

- Ákos! Janó! A fölösleges fegyverek! Adjuk a fölösleges fegyvereket a gyerekeknek, így kiegyenlíthetjük a túlerőt!!!

Szó nélkül rohantunk az Ikarushoz, és kitereltük belőle az ovisokat. Mindegyik kapott egy M-15-öst vagy Kalasnyikovot. Gyors haditervet rögtönöztem:

- Húzzátok a ravaszt! Húzzátok a ravaszt!!! Öljétek meg a mocskokat!

Egy ötévesforma kislány hisztizni kezdett:

- Én nem akarom bántani a törpéket! Ők a kedvenc mesefiguráim!

Kikeltem magamból:

- Miiii? Miiii? Mi az hogy nem bántod az ellenséget?!?! Áruló!!! Hadbíroság!!! Ha nem nyitsz tüzet rájuk ebben a másodpercben, akkor nincs több csoki!!! Nincs több esti mese!!! Csak dádá!

Láttam hogy hezitál, ezért kézbe vettem az ügyet és a gépágyút. Hapci, Szende, Szundi, Tudor, Morgó, Kuka, Vigyor. Ebben a sorrendben loccsant a törpék agya Hófehérke csipkés nyoszolyájára.

- Látod, nem fájt nekik!!!! Lőjeteeeeeeeeeek!

Azonban a kisfiúknak nem kellett kétszer mondani. Ők mindig is utálták a klasszikus meséket, meg a hülye sárkányokat, és imádták a G.I. Joe kommandósokat meg a transzformereket, és úgy érezték végre eljött az idő. A kis 4-5 évesekből álló kommandó őrvongve robbant be a sárkányok, óriások, farkasok, kismalacok alkotta körbe, és ordítva-hörögve szórták az uránmagvas halált az idejétmúlt mesefigurákba! Senki nem menekülhetett.

Mi a buszból néztük a pompás harcot, és közben fényképeztünk. Végre kitisztult a csatatér. Már csak Márta néni állt a pajta közepén, Micimackó pedig eltűnt mellőle.

Ákos, Janó és én lassú léptekkel közelítettünk Márta néni felé. Ám a pajta romos homlokzata mögül hirtelen előugrott Micimackó, hogy éles karmait a nyakunkba mélyessze, de Ákos a hátáról reflexszerűen előkapott shotgunból beledurrantott Micimackó fejébe, pont a szeme közé, ezzel egy óriási lyukat robbantva a mesehős plüssfejébe.

- Te sem fogsz már több mézet lopni, dagadt!!!

Márta néni remegve hátrált előlünk. Jól tudta: innen már nincs visszaút.

2003. Október 21.

Intermezzo 4 - nem olyennyire

papundekli, a kis kockás pepita plüssvakondok elolvasta az amnesty international jelentését a világ helyzetéről, és mérgesen fölhorkantott :

"a kurva életbe!!! el kell pusztítanom a mocskos kommunistákat!!! még mindig emberek milliói sínylődnek terrorszervezetek elnyomásában!!!"

rövid gondolkodás után így vélekedett :

"kasztrót, a szakállas gecit kell először kettéfejnem, hogy megszűnjön a kommunizmus a világban!!!"

a gondolatot tett követte, befizetett egy kubai nyaralásra, majd megkönyékezte a kórházat, ahol kasztrót ápták. nagyon erősen őrizték a helyet, így papundekli cselt eszelt ki. amikor megérkezett a tejbegrízes autó, észrevétlenül beleugrott az egyik bődönbe, csak az orrát hagyta a levegőn, azt pedig ellenőrzéskor meggynek nézték. így jutott be papundekli kasztróhoz.

a szakállas genyó elégedetten dörzsölte össze kérges kezét, mikor betolták a bődönt eléje. ám öröme nem tartott sokáig. ahogy villáját bele akarta döfni a gusztusosnak tűnő meggygombócba, egy barackmagkeménységű fej törte át a tejbegrízréteget, és kettéfejelte kasztrót. a grízdarabok lassítva pödrődtek szerte széjjel a szobában. papundekli büszkén szegte föl a fejét:

- most megfizettél, kriptokommunista geci!!!

azzal ellovagolt a napnyugtába...

Köznapi

lók

ma kimentem sarah-val a lovaihoz. állati jó állatok ezek a lovak, sokkal nagyobbak mint egy kutya. ez furcsa is volt elsőre, ugyanis a ló mellett állva azt éreztem, hogy ezt bizony nem tudnám hatástalanítani egy rúgással, mint egy kutyát. találkoztam egy szemtelen pónival is, állandóan döfködött a fejével, meg csokit keresett a zsebemben, meg baszott arra jönni amerre rángattam a madzagját, rosszabb volt mint egy szamár. viszont az idősebbik ló az nagyon jámbor volt, sosem fogom megérteni hogy miért csinálja azt amit mondunk neki. semmi lázadás. mondja sarah h 20 éves, ami öregnek számít, mert 25 évnél tovább nem él egy ló. csodálkoztam ezen, hiszen a nagy testű állatok tovább szoktak élni, de aztán rájöttem, hogy ezek az idióták állva alszanak, tehát tulajdonképpen 25 éven keresztül állnak, persze hogy tönkremegy a gerinc meg az ízületek. meg kéne tanítani őket feküdni. mindenesetre kurva unalmas dolog lehet egy 4x4 méteres karámban állni egész nap, néha zabot enni, és nézni ki a fejből. költöttem is egy villám-verset a karám mellett :

"be unalmas dolog is a ló-lét,
csak állni, és csurgatni a ló-lét,
télen meg szürcsölni a hó-lét,
a gazdánk meg csengeti a lóvét..."

filmhírek

Az Európai Asztalitenisz Szövetség (ETTA) felkérte a népszerű amerikai rendezőt, Tim Burtont, hogy a sportág népszerűsítésére készítse el a "Ping-pong-ütő kezű Edward" című nagyjátékfilmet, melyben az öreg olimpiai bajnok elhatározza, hogy létrehozza a tökéletes pingpongozót, s ezért levágja 14 éves kislányának mindkét karját, és a csonkokra Butterfly pingpongütőket szikszalagoz, de meghal, mielőtt átadhatná fiának a duplafonákoscavarás titkát. Az elárvult fiú megpróbál beilleszkedni az emberek közé, akik a nagyszerű tenyeresek láttán befogadják, de miután rájönnek végzetes hiányára, visszazavarják önmagába. Várható megjelenés jövő év márciusában.

Tervben még a Szakácsszövetség kérésére a "Fakanál és turmixgép-kezű Edward", továbbá a Kommunista internacionálé kérésére a "Sarló és Kalapács - kezű Edward" című filmek is.

-

Értesüléseink szerint Koltay Gábor újabb megaprodukcióra készül - a rejtélyes körülmények között szerzett - 3 milliárd forintból nemzeti vonatkozású, fantasztikus történelmi kalandfilmet szeretne forgatni, de még nem döntött a "Gróf Teleki Pál és a Minótaurusz" illetve a "Indiana Jones és a Csodaszarvas" filmtervek között. Utóbbi esetben a költségvetés 90 százalékát Harrison Ford, John Williams és Franco Nero gázsija tenné ki, míg előbbi esetben Franco Nero és a génmanipulációra vállalkozó színész gázsija viszi el.

2006. 08. 17.

családi kör

helyszín

családi birtok konyhája, kóka, szombat reggel

szereplők

jános : krisztián kutyája

tilli : anyuék kutyája

krisztián : bátyám

misu : mostohafater

anyu : anyu

én : én

gyönyörűen, lepényformára süttött rántottám mögött ültem az asztalnál, és művészi kifinomultsággal szórtam be pirospaprikával. villámmal éppen a falatot téptem, ekkor nyitotta ki az ajtót misu pánikolva:

misu: a kutya!!! a kutya rosszul van!!!

mi: mi?!?

misu: a jani!

krisztián és anyu kiálltak misu mellé az ajtóba, én meg hátulról annyit láttam, hogy jani hörgöve bekúszik a képbe, és megpróbálja elérni a bokrokat.

misu: rosszul van!!!

anyu (a megszokott empátiájával) : nincs ennek semmi baja, csak így okádik. mindig így csinálja. már láttam!

krisztián: anyu, kurvára nem csinált még így, ne legyél már ilyen!!!

misu: valami baja van!!!

anyu: mit adtál neki?

misu: csak egy csirkefejet. mindig egybe nyeli le a hülye!!! fuldoklik???

a helyzet ellenére továbbra is nyugodtan álltak a nyitott ajtóban, és nézték a haláltusát.

misu: most, most okádik!!! fúú, mi jött ki!!!

anyu: hülye!!! montam hogy csak okádik!!!

az ajtó ekkor már 4 perce nyitva volt, és kezdtem kurvára fájni a pizsamámban, meg a rántotta se csúszott.

én: basszus, csukjátok már be az ajtót, kurva hideg van!!!

misu: odanézz, még kijött valami!!!

én: gyertek már be!!!

anyu meg krisztián bejön, misu kintmarad. pár perc múlva megjelenik.

misu: megette!

én: még jó hogy nem a tilli ette meg basszus!!!

misu megnyugszik, leül az asztalhoz, és tovább csiszolja a püspökszilágyi atomhulladéktárolót, pontosabban famodelljének a pincéjében található tüzelőanyag tároló csövek konzolját. a sülysápi vasútállomás ötvenezredik makettje után már nem talált abban kihívást. egyszer csak elkezd veszettül kutatni a papírai között:

misu: hol a rádióm?

anyu: melyik?

mius: hát a rózsaszín illatosított!

anyu: már megint elvesztetted?!?! hát vettem vagy húszat!!!

misu elég rosszul lát, és mindig a földre ejti, aztán meg nem veszi észre. mondjuk az illatosított rádiók esetében valószínűleg tilli kutya szája van a dologban.

misu fölhorkan, és kimegy a konyha elé, pillanatra megáll az ajtóban, majd kétségbeesve beszél a konyhába:

misu: a kutya meghalt?!?!?

mindannyian ránézünk, hogy miafasz, aztán pár másodperc múlva megszólal:

misu: fúú nem? mozog!!!

ékszer

Minap elgondolkoztam azon, hogy az emberek 95 százaléka miért nem elégszik meg a természettől kapott - és éppen ezért a lehető legtökéletesebb konfigurációjú - testfelületével, miért kell mindenféle tetoválást, ékszert, gyűrűt, fülbevalót, piercinget, karperecet, sminket, hajfestéket, műkörmöt magukra tenniük önmaguk szebbnek/egyénibbnek gondolásához. aztán nem jutottam semmire. aztán azon kezdtem el gondolkodni, hogy vajon ez a viselkedésforma megfigyelhető-e az állatvilágban, mert ha igen, akkor megbocsátok embertársaimnak. szóval erősen gondolkoztam, de csak egy dolog ugrott be: a discovery channelről egy természetfilm, amiben egy csimpánz ciprusfa gallyakat dugdos a seggébe, és büszkén sétál a többiek előtt.

a kérdés eldőlt:

a csimpánz emberszabású

tánciskola

ha az ember beiratkozik egy népesebb tánciskolába társastáncra, akkor tapasztalja meg igazán azt hogy mennyi selejtes személyiségtípus van a világon igazából, ugyanis a mozgásban, mozdulatokban hihetetlen módon vetül ki a személyiség.

én már jópár éve táncolgotok, de mindig kisebb csoportokkal volt dolgom, álmodni nem mertem volna hogy népesebb helyre beszábadulva így fog tágulni a látóköröm.

hát akkor lássuk a kedvenceimet :

a szétesős

a szétesős személyiségtípus rendkívül esetenül mozog, de azt erőből teszi. a legnagyobb baj ezzel, hogy rendszeresen magával rántja a partnerét. önvizsgálatot nem folytat, meg van győződve róla hogy jól van ez így.

a szétesős alapvetően vidám természetű, folyamatosan vigyorog mint a tejbetök, naivan tekint a világra, a döntéseket nagyon hirtelen és nagyon véletlenszerűen hozza meg, vagy pedig nem tud dönteni egyáltalán.

alapvetően nem gáz személyiségtípus, mivel vidám, és van akaratereje ha kell, csak nem szedi össze a darabjait, ezért minden irányba rángatják. alapvetően női személyiségtípus. szemkontaktusra képes.

a hamupipőke

a hamupipőke eseten és erőtlen, pont az erőtlenség hiánya miatt a szétesőssel ellentétben tudja magáról hogy béna. de nem érdekli, mivel fényévekkel a föld fölött lebeg folytonosan, a fizikai valósághoz annyi köze van, hogy észleli ha a szemébe néznek, ilyenkor bánatos bocsiszemekkel néz vissza iszonyú perverz gondolatokkal a fejében (vitéz herceg fehér lovon vörös rózsaszírmot lehel feléje szelapó szakállán)

jellemzően bölcsész beállítottságú, kicsit ? szerencsétlennek érzi magát, viszont legbelül mélyen azért bizakodva tekint a világra.

az ilyeneket nagyon tudja bántani a valóság. szemkontaktusra időszakosan képes.

a kiéhezett

a kiéhezett típus jellemzően magányos 40 feletti nő, aki péniszéhsége okán jár tánciskolába, ami alapvetően nem lenne szégyellnivaló, ha a saját korosztályából választana. ha viszont hamvas huszonéves kerül a kezébe, eldurranak a petefészkek, és ha nem figyel a párja, könnyen azon veszi észre magát hogy a nő feje a nadrágban van. jellemzően görcsösen markolja a férfi kezét, érintéskor latinos szenvedéllyel simogat/ragad meg, megpróbálja a legintenzívebben átélni az elérhetetlent. szemkontaktust kerülni kell vele mindenáron.

a búvalbaszott

a búvalbaszottnak az örök szerencsétlenség kifejezése ül az arcán, tisztában van vele hogy az élete szart sem ér, a világ geci, és csak azért nem nyírta ki még magát, mert az anyukája nem engedte meg neki. néha erőtlenül megpróbál az ember szemébe nézni, de pillanatok alatt rájön hogy úgyse.

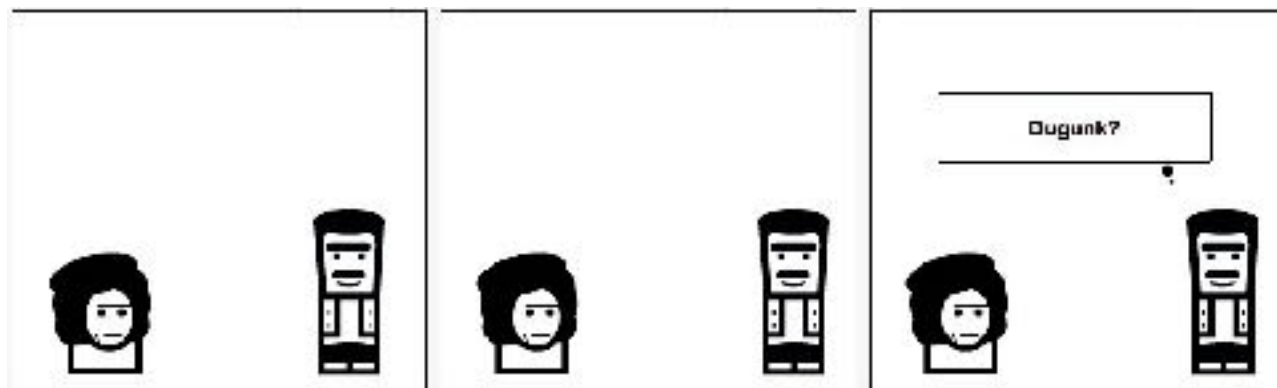
a párommalvagyk

a párommalvagyk típust különösen utálok, ha már egyszer befizetnek társastáncórára, és elvárják hogy tanítsák őket meg jól táncolni, akkor ugyanmár próbáljanak elszakadni egymástól néhány kör erejéig, de nem. párcserekor szorosan fogják egymást, elhessegetik a cserélni próbálkozókat, és megvannak győződve róla hogy ha valaki más érinti meg a párjukat, akkor szeplőtlenül teherbe esik, de legalább éccet kap bőrön keresztül, vagy pedig akkora törés keletkezik a lelkében más privát szférájában, hogy soha többé nem lehetnek egymáséi. jellemző az egymás nemi szervén kívül más nemi szervének még nem látása, vagy nemiszerv nem látása egyáltalán.

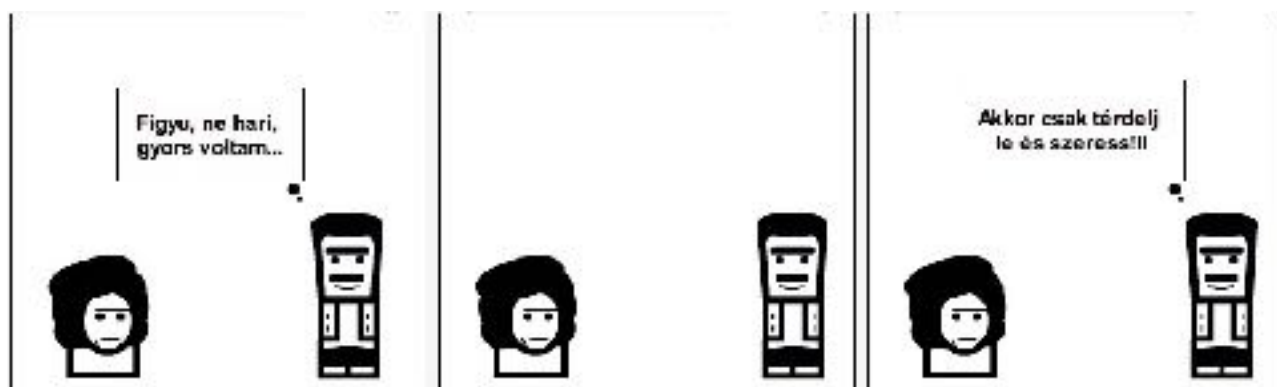
a fos

a fos az fos. úgy nyújt már kezét is, mintha egy vödört fost nyújtana feléd, hogy nesze, mártsd bele a kezéd. semmi tartása nincs a kezének de a karjának sem, imádok az ilyenekre kajakból rászorítani, hogy törjön porrá az összes csontja.
táncra is olyan, mintha fosnyúlványokat ráncigálnál, igazából a testéig nem jut el az impulzus, nagyon nehéz tudatni vele hogy mit akarsz táncolni. a fossal történő beszélgetés során pár mondat után kiderül, hogy belül is fos, ugyanis nem tud beszélni, belülről már régóta kicsapódott a fos. szemkontaktusra képtelen.

Ádám és Éva első találkozása a paradicsomban

Ádám és Éva második találkozása a paradicsomban

Intermezzo 5 - de is szilvanyira

papundekli, az emberevő pepita plüssnéger úgy döntött, hogy lenéz végre-valahára a silvuplébe az ő utcába, mert azt hallotta, hogy a legjobb bulihely pesten, és vágyott már egy kis hancúrra. fölvette a legszebb rózsaszín hasítottbőr pepita szadomazo bőrcuccát, és peckes léptekkel elindult a szilvu irányába. nagy nehezen megtalálta az ő utcát, de neki az ő utca kellett. végülis odatalált, de közben megéhezett, úgyhogy bekapott még két kapualjban heverő hajléktalant a gyomorégés enyhítésére.

a silvuban rohadt nagy tömeg volt, szólt a funky meg a diszkómetál, és papundekli odaállt a pulthoz, hogy rendeljen egy korsó zlatyt, mert azt nagyon szerette. de a pultnál kurva sokan voltak, és csak nem akart sorra jönni. hirtelen elvesztette a türelmét!!!

az áruházak eset óta nagyon óvatos volt nyilvános helyeken, úgyhogy úgy döntött, hogy inkább megkeresi! lehajolt, és négykézlábra ereszkedve elkezdett szimatolni a tömegben. valamit látott megcsillanni a terem sarkában, de a dídzsé pont akkor rakta be a "nincs a vonaton bástyá" című számot demjén rózsától, így a tömeg vonattá állt össze, és mindenki hangosan énekelte, hogy a "a vonat nem váááááár", és elszakították papundeklit a türelmétől!!! papundekli a vonat közepén próbált átjutni, de az ott álló ondoláltgöndör legény barátságosan vállára tette a kezét : "gyere husi, állj be mögém, vonatozz te is?? ?nem!!! ? - rivallt rá papundekli, és más lyukat keresett a vonaton. ?hé, srác, tudsz róla hogy a bőrszíjaid mellett kilógnak a hájaid? ? - kérdezte a kétszáz kiló körüli leányzó papundeklit.

papundekli éktelen haragra gerjedt, már a türelme sem érdekelte!!! megvárta míg a vonat eleje hozzáér, és egy örületes erejű mozdulattal, amelyet még életében nem sikerült összehoznia, megfejelte az első embert!!! annak a feje hátrapattant a mögötte álló ember fejéhez, és átadta a lökés erejét, majd kettéhasadt!!! és így láncreakciószerűen kettéfejelődött az egész vonat, és a szilvu egész közönsége is, még a pincérlányok is, mert beálltak a vonat végére. másodperceken belül az egész szilvuplé egy húscafatos agydarabos vérgőzös mészárszék lett.

"na" - mondta papundekli, és hazament.

anális szakasz - erős idegzetűeknek

forгатókönyv

enyhe székrekedés kínoз, és a végén ülve kitaláltam egy csodálatos antiutópisztikus sci-fi regény vázlatot.

a távoli jövőben járunk, ahol annyira nagy a metánkoncentráció a légkörben, hogy nem szabad csak úgy fingani és szarni, hanem mindenkinek van egy személyes kvótája, amennyit naponta szarhat és finghat, és ennek a túllépéséért halálbüntetés jár. a bonyodalom abból keletkeзne, hogy a felső tízezer természetesen nem adja föl a zöldbabzabálási igényeit olyan könnyen, így egy titkos bűnszövetkezetet működtet, amely ártatlan, kvóta alatt szaró és fingó polgárokat rabol el, és ezekbe az emberekbe beinjektálják a felső tízezer bélproduktumait, majd bágyadt állapotban kirakják őket az utcára, ahol, nem bírván a nyomással hamarosan kicsapódik belőlük a saját és injektált bélproduktum, és a sarkokon elhelyezett örrobotok rögtön érzékelik a vegyi anyagok határértéktúllépését, és lelézerezik őket a gecibe. Hatalmas robbanások.

mérges macska

régi gyerekkori barátom és követőm, péter, kidolgozott egy új fosási technológiát az elmúlt hetekben, aminek a "mérges macska" keresztséget adta, és híg fos esetén lehet sikeresen alkalmazni.

a módszer a következő : a felhalmozódott anyag egy rövid ámde igen intenzív tolónyomás után egy rövid, ámde erőteljes "FFFFFF" szisszenéssel távozik a végbélből, és a magas nyomás, és az ánuszrózsa kicsiny keresztmetszetének hatására a dezodorokhoz hasonlóan porlasztva távozik a végbélből, ezáltal a legeldugottabb helyekre is bejut, a vévédeszka alá biztosan de ő már a peremen kívülre is képes volt foltokat juttatni. praise the lord, csak így tovább péter!!!

a feladat

a feladat : adjuk finoman párunk tudtára, hogy bizony kezd egy kicsit elhízni odalent.

a megoldás : dícsérjük a nőiességét :

"annyira nőies az arcod, imádom. és a melleid, azok is olyan finom formás nőiesek."

"és a seggem?"

"és nő a segged..."

áramlástanі selejt

most a wc csészémről mesélek nektek. alapvető problémám volt a lakásom átvételekor, hogy amerikai típusú, "pottyános-csobbanós" a klotyóm, ami borzasztó, mert visszafröccsen a víz, ami egyrészt hidegzuhanyként ható megrázó élmény, másrészt meg nem túl egészséges. elkezdtem hát új csésze után rohangálni, elmentünk obiba meg fürdőszobaszalonokba, de szarabbnál-szarabb csészék voltak mindenhol. aztán nagy nehezen sikerült találni egy megfelelőnek tűnő ?ferdeplatós-csúszdás? klottyantót, amit be is szereltettem üstöllést. nade.

már tavaly kezdett föltűnni, hogy áramlástanіlag kicsit selejtes a cucc, mert legelőre nem ér el a lezúduló víz, tehát ott hamar koszosodik, meg minden. mivel viszonylag gyakran tisztítom, nem zavar annyira, de egy kicsit fáj nekem, hogy a lakás egyik éke kicsit tökéletlen.

múlt héten történt, hogy tisztára sikáltam a porcelánt, csillogott-villogott, aztán pedig beleöntöttem a felmosóvödörből a koszos felmosóvizet. mindenhol bekoszolta a kristálytisztá porcelánt. és akkor lehúztam. a víz elkezdett zubogni, és mindenhol szépen lemosta a koszt, kivéve legelől, ahová ugye nem áramlik a víz. nagyon megrettentem ennek hatására, és

pánikrohamomban gyorsan benyúltam a lezúduló habokba, és tenyérrel odaloccsintottam a koszos helyekre, így tisztítván vissza a porcelánt.

aztán belegondoltam, hogy egy külső szemlélő számára elég undorító dolgot művelhettem, mármint kézzel paskolni a vécélefolyóvizet, de aztán megnyugtattam magam azzal, hogy abban az órában valószínűleg az lehetett az univerzum legtisztább klozettja.

szóval kicsit zavar ez az áramlástanilag nem tesztelt klotyó, hogy előre már nem jut a vízből. tegnap azon gondolkodtam, hogy mi van ha a csésze hibátlan, és csak a lakásom vagy a ház lejt harántirányban, és azért nem jut már előre víz?!?!?

a fosás arany szabályai

1. ha nő vagy, rögtön lépéselőnyvel indulsz, ugyanis nem, vagy csak egy kicsit szőrös a segged, és nem kell majd csimbókákat hajkurászni a bozótosban a művelet végén. gondold erre induláskor
2. ha férfi vagy, közben végig gondold arra, hogyha egyszer vége lesz, akkor úgyis kiszededet lézerrel a teljes seggszörzetet
3. leüléskor próbáljuk meg minél jobban széthúzni a seggünk két partját, és kvázi kifeszíteni a segglyukunkat. így kevesebb szennyeződést kap a két farpofa, (illetve a szőr is, ha férfiak vagyunk)
4. sajnos a lényegi részen nem nagyon lehet módosítani, jöjjön aminek jönnie kell annyit azért mondhatok, hogy ne siessük el a dolgot, inkább üljünk még 5-6 percet, nagyon alattomosan tud támadni a következő roham. ha elérjük az öblítógombot, érdemes a nagyobb löketek után rögtön öblíteni, hogy az orrunkig eljutó kipárolgások ne okozzanak pozitív visszacsatolást
5. ha csokiszerű az anyag, és nem nagyon akar kijönni, játszhatunk kinyomós-elnyisszantósat, csak ne legyen nagyon maszatolós.
6. ha már úgy érezzük, hogy végre vége, akkor - nagyon fontos - ne álljunk föl az ülőkéről, maradjunk szétfeszített seggel a porcelánon, tépjünk sok vécépapírt, nyúljunk be magunk alá, és tisztítsuk meg az ánusrózsa környékét a lehetséges szennyeződésektől, többször egymás után. azért nem szabad fölállni rögtön, mert akkor csak szétkenik a seggpartok a fost, és azt nagyon nehéz már utántisztítani.
7. ha megvan a feketetisztítás, fölállhatunk, és a hagyományos módon is töröljük néhányat.
8. ha van rá lehetőség, fürgyé le. ha éppen nincs rá mód, ne keseredj el, vannak akik szeretik ha egy kicsit bűdös a picca.

---

nem értem mi ez a felháborodás, a fosás egy teljesen mindennapi dolog, csak valamiért nem beszélnek róla részletesen az emberek, mert borzasztó prűd mindenki. pedig szükséges a társadalmi párbeszéd erről is!!!

---

azt hiszem, túl sok időm van gondolkodni!

---

nincs sok idom, viszont rohadt gyorsan tudok gondolkodni!!!

No azért a fosást nem nevezném hétköznapi dolognak. Az a szarás. Legalábbis én nem szoktam naponta fosni. Viszont a szarásnál is kell figyelni az análrózsa mentén pöndörödő szőrzetben megbúvó ornamentikára. Közismertebb nevein: paksi mogyoró, csibésztallér, betyárkörte, bölönc. (Egyszer mintha hallottam volna valami parasztmogyoró-szerű elnevezést is.)

óda a segglyukhoz

olykor szőrös, legtöbbször selymes bőrös,
olykor kapatos, legtöbbször maszatos,
olykor bemeneti, legtöbbször kimeneti
vége testünknek
óvod szervezetünk a túlnyomástól
s ha fölhalmozódik bennünk a rossz,
pusztító orkán erejű
vagy éppen lepkesóhajtásszerű
fuvallatot lehellsz szét a világba
vagy pedig bélsárokádmányoddal
varázslatos kacskákat ringasz fajansz rajztáblára
s ha néha ki is kandikál egy ér,
ne csüggedj. aranyat ér.

kakafalvi karácsony

kaka matyi, és kaka marcsi izgatottan ébredtek, hiszen karácsony napja volt, nagyapjuk, a vén szar hamarosan meghozza a fekáliafenyőt a szarrengetegből, és nagynénjük, alfar magda is úton volt már a faluba, hiszen tegnap érkezett meg a nagy fostengeren túlról a "kakalik" lukszusgőzössel.

kipattantak az ágyból, és boldogan rohantak ki a szabadba. csoffadt idő volt, az utat vastag bélsárréteg borította, és csiliszagú végbélszél símogatta barna arcocskájukat, a fagyott ánuszrózsák kornyadoztak a kerítés mellett. tompormorgó, a kis törpefoscár boldogan csaholta körbe őket.

"nézd, ott csúszik nagyapa a fenyővel!!!" - kiáltott fel kaka marcsi. és valóban, nagyapjuk a kontrollt elvesztve csapódott be a tyúkól pereme alá. a toalett-kacsák szétrebbentek. eközben megérkezett a nagynénjük is.

"jaaj, nagyapa, nagynéni, de örülünk nektek!!!" - kiáltozták a gyerekek.

de örömük nem tartott soká, ugyanis most lehúzó a mesét. SSSSSSSSHSHSHSHSHSHSHSH!!!

Takony

/vers/

Óóó, te sárgás-kékes
színekben tetszelgő
- és olykor kicsit véres -
ragadós gennycafát

ki orrlíkamban tenyészél,
- s ha tudóm fújni merészél -
millió ragacsos kacsoddal

kapaszkodsz fejem belsejébe,

s oly hosszúra megnősz, hogy míg egyik véged
gyomrom nyálkahártyáját csiklandozza,
addig másik részed szilárdan fogja orrom tövét
s én köpni-nyelni nem tudok

mert eltömőd nyelőcsővem szívós slájmhurkáddal
bárhogy is taktikázom torokperisztaltikámmal,
ezért hát föl kell hogy öklendjem
középső részed számnak csúszós barlangjába

s ott, nyelvemmel és fogaimmal figurázva
kettébeharapom nyúlós-nyálkás gennytestedet

így biztosítván, hogy alsó részed bezuhanjon
gyomrom fortyogó savkatlanjába
míg felső részed, kiszáradva,
fikagörgetegként hagyja el nazális részemet.

-

Milán, nagyon jó a vers, tele csodás költői allegóriákkal. Véleményem szerint a magyar tájkiáltászet klasszikusainak nyomába értél ezzel a remekművel, és a turháltisztikai poézis műfajához egy becses gyöngydarabbal járultál hozzá. Isten mozgassa tollad, és csak írd, csak írd, írd!

a csibe és a hagyma esete

minap meséltem cifcu drágának, hogy a dédnagyapám idejében (20-as években) kókán, és gondolom egyéb falvakban a népek előszeretettel alkalmazták a pottyantó körül futkározó kiscsirkéket seggtörles céljára. ideális megoldás, hiszen a naposcsibe kis pelyhes puhaság, és ott kapingálnak körbe-körbe, csak ki kell nyúlni értük, szóval mondtam cifcunak, hogy én megértem őket, és én is csinálnám ha vidéken lakták a húszas években.

cifcu erre megpróbált rávezetni arra, hogy empátizáljam magam abba a helyzetbe, hogy egyszer csak egy nagy szőrös kéz lenyúl értem, és kitöröl velem egy nagy szőrös segget. namost természetesen én zokon venném, hiszen kifinomult erkölcsi és morális érzékkel rendelkezem, de egy kiscsibe nem ismeri ezeket a kifejezéseket, neki tök mindegy!!!

sőt, ha kiscicával törölték volna a seggüket a népek (amit ugya jóval nehezebb elkapni a kiscsibénél, és nem is nagyon kapingál a klozet körül), annak meg egyenesen olyan, mintha a falhoz dörgölődné.

ti mit gondoltok erről? rossz a csirkének ha segget törölnek velük, ítéljük el eleinket?

csupa jó dolog

aztán arra is rájöttem, hogy hogyan lehetne hasznosítani művészi szinten a budapest utcáin felhalmozódó kutyaszart. pofon egyszerű, csak rá kell venni a reneszánsz szobrok 15-20 centis gipszutánzatait gyártó munkásembereket, hogy olyan szobrokat csináljanak, amiken dávid és magdolna, meg a pufók anygalkák öles szardarabokat hersentenek ketté, és bírkóznak le, és az adná a szobrok igazi értékét, hogy igazi kutyaszarról van szó!!!

aztán arra is rájöttem, hogy hogy alakult ki a római időkben az ?ávécé? című köszönet. az úgy volt, hogy minden római benzinkútnak két vécéje volt, egy ?a? wc, és egy ?b? wc, és mindkettő kulcsra volt zárva, mint manapság. viszont a szekérforgalom nagyon nagy volt

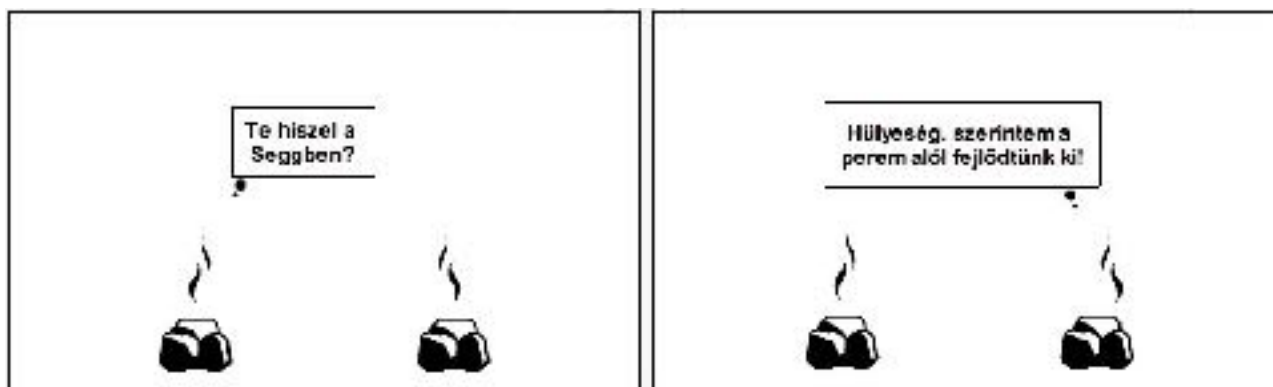
abban az időben, így a szekérhajtók folyton egymásnak adogatták át a kulcsokat, csak annyit vetve oda a másiknak, h ?A vécézár?, vagy ?B vécézár?. és az A maradt fönt

hasizom

a természet egyensúlyra törekszik. aki sokat eszik, az sokat is szarik. a szaráshoz viszont a rekeszizmot és a hasizmokat használjuk, tehát aki sokat szarik, annak irdatlan erős kocka hasának kellene lennie. de nem így van, irdatlan sok a kövér ember mindenütt a világon! hogy lehetséges ez? mi lehet a magyarázata ennek a különös paradoxonnak?

az én elméletem az, hogy a kövér emberek annyira lusták, hogy szarás közben egyszerűen lusták tolni és nyomni, csak ülnek a klotyón, és várják hogy a gravitáció kihúzza belőlük a szart!!! és meg lehet csinálni, 2-3 óra alatt tényleg kipittyan az, de nincs kalóriaégetés, nincs izomfeszülés, szóval így szart sem ér!

gyász!!!

kérek mindenkit (főleg a lányokat), hogy ti ne lustuljátok el a dolgot!!! nyomni, feszíteni (szüléshez felkészülni is jó), előre az erőszarás felé!!!

szaros

Totál Metál

Rockerteszt

Mekkora Rocker Ön?

By Prof. Milan Tot

tansz. vez. ELTE. kis. pszicho.

1. "Fehéret hugyálok, _____ köpök"

- a. Vöröset
- b. Véreset
- c. Fehéret
- d. Nenézz te

2. "Alul farmer, felül bőr, kedvencem a _____ "

- a. Bourbon Whisky
- b. Tisza Cipő
- c. Napóleon Cognac

d. Csapóóót sőőőr

3. Paksi _____ , egy fasz _____.

- a. borvidék, a hely
- b. Endre, a gyerek
- c. Endre, a van
- d. c.

4. Ha Lajának május 1-én 1 gramm, május 12-én 12 gramm zsír van a haján, elmehet-e a május 23.-i Ossian koncertre?

- a. Nem, mer fasz!
- b. Nem, mer? egy mocskos topa álat!
- c. Nem, mer még mindig lóg az osziján cédémmel, és beverem a pofáját halátom!
- d. Nem

5. Ha Sanya csuklóvédőjének első szegecsére egy búzaszemet rakunk, a másodikra kettőt, a harmadikra négyet, és a következőre mindig az előtte lévőnek a dupláját, etetni tudná-e sanyi a kongói árvákat a tenyeréből?

- a. Nem, mer a múltkori osziján koncerten lehányta és elhagyta a csuklóvédőt.
- b. Nem, mert csak kétsorosát vett a köcsög mer mindig elissza a pénzét?!
- c. Nem, mert sanyi utája a négereket, a kongóiakat, az árvákat meg különösen. (ő is az)
- d. Nem

6. A Headbanger előtt két rocker bunyózik a porban, hogy melyiküké legyen a legújabb Ossian album, mer olyan gyorsan elkapkodták, hogy már csak 1 példány volt belőle. Mit teszel?

- a. Odamész, a jobb oldalnak berúgod a pofáját, a másikat tarkón rúgod a bakancssal, és hazaviszed a cédét.
- b. Odamész, a jobb oldalnak belerúgsz a tökébe, baloldalnak behorpasztod a homlokát, és hazaviszed a cédét.
- c. a.
- d. b.

7. Ha két liter 23 mólszázalékos kólába beleöntünk 3 liter 34 alkoholfokos 4 tablettás kőbányai aszút, mit kapunk?

- a. ?Fejbebasz mint álat? ?
- b. 5 liter házmestert
- c. májzsugort
- d. bélgörcsöt

8. Ha a Rob Halford mellett elhelyezett keménységmérő 67%-ot mutat, Bruce Dickinson mellett 87%-ot, mennyit mutat Paksi Endre mellett?

- a. hábazmeg mellette kiakad?
- b. Paksi Endre, egy fasza gyerek!
- c. 1%-ot
- d. Most ez minek a keménységét méri?

9. Ha Paksi Endre hajának beszőkítéséhez 6 liter hidrogén-peroxidra lenne szükségünk, mennyire lenne szükségünk Rob Halford hajának beszőkítésére?

- a. Rob Halford sosse szőkkitené be a hajáte köcsög!
- b. Nem tduom. 4 liter?
- c. Hülye vaaagy, Rob Halford kopasz, csak 2 liter kell!
- d. a.

10. Mennyit költ Paksi Endre hetente fodrászra?

- a. Hajnyírás 500 forint, szőkités 1000 forint, borravalo 5 forint
- b. Melírozás 2000 forint, szőkités 2000 forint, fanszőrtelenítés 2000 forint, a bort megissza
- c. Manikűr 2000 pedikűr 2000
- d. Ő nem jár fodrászhoz, maga csinálja azt amgának te köccsög!

11. Ha egy PVC dzsekire egy hónap alatt kb 50 liter sör folyik, és kb 40 kiló sültkolbász esik, hány hónap alatt ébred a dzseki öntudatra?

- a. Mi az a PVC?
- b. Mi az a dzseki?
- c. Mi az a hónap?
- d. Mi az az öntudat?

12. Ha Laja tufa, Béla topa, Karcsi prosztó, milyen rokker Béla?

- a. Szereti az oszijánt? Mer akkor igen.
- b. Nem.
- c. Ricsericsebeátricse!
- d. Igen.

13. A buliban három lány tetszik igazán. Évi, aki lehányt tankcsapda pólóban alszik a sarokban, Bea, aki Kareszt szopja az asztal alatt, és Sári, aki Nietzsche filozófiájáról vitatkozik két akelással a pultnál. Meyliket választod?

- a. A kurvákkal csak baj van. Inkább kérek egy korsó sört.
- b. Bea, mert gyönyörűek a szemei, kár hogy egymást nézik.
- c. Sárit, mert én is imádom Nietzsche-t, főleg a gyerekkönyveit.
- d. Évit, mert kellene a pólója, az enyém a múltkor elveszett.

14. Elfogyóban van a cigid. Úgy döntesz letarhálsz valakit. Mi a szöveg?

- a. Te, figyu, testvér, nincs egy szál cigid? Nekem már teljesen elfogyott?
- b. Rock and roll testvér! Adjá már egy szál cigit lécci, én most szívtam az utolsót?
- c. Te, a cigisdobozom karesznál hagytam, nem tudnál addig is kisegíteni egy szállal?
- d. Adjá, adjá má egy szál cigit!

15. Miután egyik köcsög sem volt hajlandó cigit adni, mit mondasz nekik?

- a. Jól van, akkor most szívok a magaméból, de legközelebb megadod!!!
- b. De egy rohadt szemét vagy te, pedig azt hittem igazi rocker vagy!
- c. Köcsög állat, pedig én adnék neked ha lenne!
- d. Ezek a mai rockerek már nem azok akik régen voltunk vagy mi?.

16. Rájössz, hogy az áremelések után vagy csak cigit, vagy csak sört tudsz venni ezentúl. Félelmetes fantáziajáték! Kaland, játék, kockázat! A döntés a Te kezeden van! Mit teszel?

- a. Öngyilkos leszek. Beveszek egy doboz kalopiót?
- b. Ma este beiszok a kocsmában, és a húgyomat pohárba gyűjtöm és újra megiszom, és akkor már csak cigit kell vennem.
- c. Állás után nézek.
- d. Együtttest alapítok.

17. Be akarsz vágódni egy rockercicánál, mert szépek a szemei. Hogy fogod a cigit?

- a. A jobb kezembe a mutató és a hüvelykujjam között.
- b. A jobb kezembe a hüvelyk és a kisujjam között.
- c. A szám szélén fityegtetem.
- d. A bal és a jobb mutatóujjam között.

18. Be akarsz vágódni egy rockercicánál, mert jók a mellei. Mivel indítasz?

- a. ?Tegnap fölhívtam Endrét, hogy már rég kocsmáztunk együtt?..?
- b. ?Tegnap láttam Endrét az osszián koncerten??
- c. ?Tegnap láttam Endrét a CD borítón??
- d. ?Tegnap fölhívtam Endrét, és elküldtem a jó kurva anyjába??

19. Be akarsz vágódni egy rockercicánál, mert totál részeg vagy. Hogy iszod a sört?

- a. A felső ajkammal rácsücsöríték a korsóra, vákuumot képezek, majd csak a felső ajkam segítségével megemelem és legurítom a sört.
- b. Az ászokosüveg végét egészen a garatomig dugom le, hogy kintről már csak a címke látszik, és így öntöm le.
- c. Jobb kezemmel megpróbálom a szám felé tolni az üveg végét, és így öntöm le a PVC dzsekimet.
- d. Befekszem a hordó alá és a számba spriccol az egész sör?

20. Hány évesen és miért kezdtél el cigizni?

- a. 12 évesen mer már akkor is EGYÉNISÉG voltam?
- b. 13 évesen mer már akkor a 14 évesek is cigiztek?
- c. 14 évesen mer akkor már mindenki cigizett
- d. 15 évesen mer én már felnőtt voltam akkor is már régóta?

21. Miért jó Rokkernek lenni?

- a. Mert egyéniség vagyok.
- b. Mert részeg vagyok.
- c. Mert így jobban ragadnak rám a tankcsapdás picsák.
- d. Miért, jó rokkernek lenni?

22. Bruce Dickinson a falutokba érkezik. Milyen programot tervezel vele?

- a. Elmegyünk a kocsmába oszt jó? bebaszunk.
- b. Leülünk otthon borozgatni, közben végighallgatjuk az összes Maiden albumot.
- c. Megengedem neki hogy fölvegye a PVC dzsekimet.
- d. Elküldöm a picsába.

23. Van egy hathúros gitárod. Pikularészegre iszod magad, majd lejátszol egy Malmsteen-szólót, mialatt 3 húr elszakad. Lejátszol egy Maiden szólót is, ami alatt három pattanás hallasz. Hány húr maradt a gitáron?

- a. Egy sem.
- b. Induláááskooor 12 vóót, abból eeeszakadt hat, maradt teháááát 6.
- c. Nem tudom, nem emlékszem.
- d. 2-nek kellett maradnia mer az alsó két húrt nem is használtam?

24. Találkozol az erdei tündérrel. Mit kívánsz?

- a. Pusztuljanak el a popper gecik.
- b. Legyen egy olyan hordód amiből soha nem fogy ki a sör.
- c. Legyen egy olyan Munkás cigisdobozod amiből soha nem fogy ki a szál.
- d. Leszopatod.

25. Miért jó a PVC nadrág?

- a. Mert akkor csattanik el az összes fingom amikor otthon lehúزم magamró?.
- b. Mert színtartó, szagtartó.
- c. Mert a sörtt kint, a fost bent tartja.

d. ?Mer szorít hogyha áll a faszom, befülled a valagam, irtózatosszaga van??

Értékelés: ha Ön sokat jár Ossian koncertre, szereti a cigit és a sört, PVC dzsekije és nadrágja van, legalább egyszer látta már Paksi Endrét és tarhált cigit, akkor Ön igazi rocker. Ha pedig a Bourbon-Whyskit szereted és nincs akváriumod akkor egy topa prosztó geci faszkalap vagy.

A szocreál trüblekker

tragédia 2 felvonásban

1. szín - künn

Éjfékete alak közeleg a bejárathoz. Ruhája halványan csillog a jeges holdfényben, néhány szegecs és szög halványan veri vissza a környező hó fakó halvány ridegét.

Egy pillanatra megtorpan. Ördögi tekintettel kémlel körbe valami idegen után kutatva. Majd megnyugszik. A lakótelepen halotti csend honol. Hogy ki ő, nem tudhatjuk. Az éjszaka éjfékete éjszínű éjszívű gyermeke. A világon kevés ilyen lény létezik. Talán ő a Vérszopósszájú Dani Filc, vagy talán Seggfejű Seggrath?

Nem, a mi hősünk maga Feketeszív Feperthon, az éj gyermeke, civilben F. Péter faipari tanuló. Elővesz valamit a zsebéből. Éles, hosszúkás tárgy, ridegen csillog a holdfényben. Odalép az ajtóhoz, majd bedugja a tárgyat a kulcslyukba. Halk kattanás, az ajtó kinyílik.

2. szín - benn

Belép az ajtón, odabent fényáradat fogadja. Hevesen elordítja magát:

- A kurva életbe nagymama!!! Hányszor megmondtam már, hogyha hazajövök, addigra oltsál le minden lámpát, és gyűjtsd meg a gyertyákat a kurva életbe is!!! EL AKARSZ PUSZTÍTANI? NEKEM ÁRT A FÉNY!!! És így a villanyszámla is kisebb lesz, sokkal több pénzt spórolsz meg.
- Jó van már báránykám, már oltom is...
- NE SZÓLÍTS BÁRÁNYKÁMNAK!!! A KURVA ÉLETBE!! Feperthon, esetleg Péter, sehogy máshogy!!!
- Jó van már aranyom, mindig olyan ideges vagy, amikor a barátaitól jössz..
- Ők a testvéreim!!! Az én sötét testvéreim... Jobb, ha nem tudsz róluk semmit... Veszélyes lehet!!!
- Persze, persze. Lejánykoromban mi is alakítottunk ilyen társaságot, Jézus virágainak híttuk magunkat. Ti is csinálhatnátok ilyent...
- Nem mama, Jézus áruló báb volt, a biblia hazudik, a hívők MIND PRIMITÍVEK!!!! NÁLUNK VAN AZ IGAZSÁG, HAHAHA!!
- Na jó van onokám, inkább gyere, megfőtt a vacsora, finom rántotthús...
- Emberhús?
- Persze, persze, még volt reggel egy kicsi a hentesnél...
- Azé. Jövő héten embervért fogok inni!!!! Ellenségeim véréét!!!

Beül az ebédlőasztalhoz. A nagy kirakja elé a tányérokat. Feperthon megfogja a kést és a villát. Ekkor egy csattanás hallatszik. A szájához emeli a falatot. Újabb csattanás hallatszik, a hús leesik a villa hegyéről a földre, ahol dogkiller, a cica rögtön be is kapja.

Megint vág egy falatot újabb csattanások kíséretében, és megint leesik a falat a dogkiller elé.

- A kurva életbe! Az isten húzza a faszára!!! Ez nem lehet igaz!!! - bődül fel Feperthon.
- Jaj, báránykám, mi lenne ha levennéd azt a szöges alkarvédőt, tán odaférnél a szádhoz. Komolyan lefogytál mióta azt hordod!
- NEM ÉRDEKEL!!! EZ RAJTAM MARAD ÉS KÉSZ!!!

A vacsora után, mikor dogkiller cica teli hassal elszendereett a szőnyegen, Feperthon a WC fele veszi az útját. Nagy csempenyikorgás kíséretében beékelődik a fajansz fölé, és megpróbál elhelyezkedni. Két perc alatt siekrül is neki. Ám valamiről megfélekedett.

-MAAMAAA, MAMAAAA, BELESZARTAM A KÖPENYEMBEEEE!!!!

-Ej, ej, fiatalság bolondság....

2001. Tél

Immortal

A hétvégén meg lent voltam Norvégiában. Jó haverok vagyunk Abbathtal, így elhívott hozzájuk karácsonyozni. Kurva hideg van ott. Ráadásul Abbath kurva ideg volt, mert koncerten elszakadt a szegecses csizmája. Még 89-ben vette, szinte az egész együttest végigkísérte. Az egész napunk szegecses bőrcsizma keresésével telt. Bementünk egy csomó hipermarketbe, meg ilyen nagy plázákba, de sehol sem volt szegecses csizma.

Abbath tisztára ki volt borulva, el is mentünk egy kocsmába, le is ittuk magunkat. Ott volt Simen is. Mondtam neki, hogy fasza, amiért otthagyta a Borkit. Azt mondta, hogy a kurva anyám. Erre én lebasztam neki egy hatalmasat, kirepült vagy 3 foga. Most már kicsit sustorgósabban fog énekelni az új Borgir albumon. Abbath jót röhögött az eseten.

Végül is hepienddel zárult a karácsony, mert Horgh szerzett egy fasza szegecses csizmát. A segítségemmel. Ugyanis a kókai TSZ-ből hoztam egy fasza mezőgazdasági gumicsizmát, mert hallottam, hogy norvégiában kurva nagy sár szokott lenni. Ahogy Horgh meglátta, elkérte. A haverja ugyanis házipítésnél dolgozik, és van szegecselőgépe, úgyhogy eresztett is a csizmába vagy két sorozatot.

Na, így lett Abbathtnak fasza csizmája. Majd a következő magyarországi koncerten nézzétek meg jól az új csizmát. Halványan látható, hogy "Aranykalász MGT SZ". Abbath kérdezte, hogy mit jelent, jó átbasztam a fejét neki, mert azt mondtam, hogy a "Sátán Nevében". Kurvára örült neki.

Manowar

Tegnap volt a születésnapom. El is hívtak a haveroméék New Yorkba. Egy ilyen turemetál együttesük van, a manóvár, azt hiszem. Ki kellett mennem a koncertjükre. Hááát, elég nagy váltás volt az Immortal után, mert a múlt héten meg Abbathtéknál voltam, ahogy mondtam volt a BDD topikban. Na mindegy.

Bent voltam monówarékkal az öltözőjükben. Már elég furcsán néztem rájuk, mert tiszta hülye ruhákat vettek fel. Nézem a Demájó-t, hát ilyen szegecses ruhákat, bőrdzsekit, bőrnadrágot vesz föl. Mondom neki minek neked az a sok szegecs bammeg, hát még belédvág a villám! Aszongya, egy truemötálwarjorhoz csak ez lehet méltó, és én nem értek hozzá. Hát tisztára megsértődtem. A többi meg ilyen prêmes szarokba öltözött meg ilyen fakard imitáció pallosokat fogdostak, de erre márt nem mertem rákérdezni.

Viszont Joji megkért, hogy koncert közben, valami dögösebb szám alatt üljek mán föl az egyik Hárley-motorra, oszt menjek vagy két kört a színpad körül. Na gondoltam, ebbe nem lesz hiba, hisz úgy ülöm meg a motrot, mint mások a lovat, vagy a műbikát. Hát el is kezdték a performenszt, hadonásztak a kardokkal, a hülye ritmusgitárosnak kirepült a kezéből, és beleállt az egyik hedbengelős gyerek agyába az első sorban. Ericádám nem rettent meg, bemondta, hogy a manóvár az elhunytat a true metál háború hősi halottjának tekinti.

Ezután belekezdtek a blóod of the kingsbe. Ez elég dögös szám volt, és joji intett is, hogy száguldjak már be a verdával, mert ez szerinte is egy dögös szám. Hát indítanám a verdát, hát nem indul. Valami gond volt a karburátorral. Elkezdtem szétszerelni, közben meg lement vagy

három- négy dögös szám. Ekkor látták, hogy nem nagyon jövök a hörlejjel, ezért elkezdtek egy lassú számot, asszem a mászter of dö vind-et.

Viszont megjavult a karburátor, úgyhogy berúgtam a mocit, beraktam egyesbe, gázt neki, és berobbantam a színpadra!!! Viszont még sosem mentem hárlival, így kicsit szokatlan volt az egész, nem tudtam azt se, hol a fék, így szégyenszemre átgázoltam a földön fekvő agonizáló ErikAdamon, csak valami ilyesmi volt az utolsó mondata, hogy "born to beee the master of dőőő wiaaaahkhkhkhkhkh....". A zkr többi tagjának ez kurvára tetszett, így olyan truewar feelingje volt az egésznek, meg már amúgy is tele volt a tökük ádámmal, mert a bevétel felét mindig ő nyúlta le.

Én viszont még mindig a hárlin voltam. Gondoltam, hogy most már meg kéne állni lassan, így befékeztem a hátsó féket. Ki is farolt a motor segge, és vagy negyvennel megcsapta a dobszerkót. A dobok szanaszét szálltak, az egyik cin meg lemetszette a dobos fejét, az is beesett a közönség közé, egy kis 150 centis, Strato pólós, szegecses karvédős gyerek fölkapta, és sírva-ordítva rohant el vele a kijárat felé, hát valóban, ekkora szerencse nem mindennap éri az embert. Már csak Joey, meg a ritmusgitáros maradt, nyomták az alaptempót jól, én meg, mivel nem tudtam újra fölállítani a hárleet, inkább hazajöttem.

Paksi Endre

Képzeldjatek, reggel megyek a 104-essel az újpesti gázgyár előtt, és kit látok ott téblecolni? Hát nem a Királyunkat, Paksi Endrét? Régi jó haverok vagyunk mink már, meg régen is láttam, úhhogy le is száltam, hogy beszéljek vele. Még egy 87-es disznótoron ismerkedtünk össze, egy számötletet is adtam ekkor neki, ugyanis tömtem a fejembe a sok finomságokat, és fölkiáltottam, hogy "szenvedélyem a kolbász és kenyér" majd ettem tovább. De ebben ő valami nagy dallamot láthatott mert rögtön odajött, és meg(v)ette a dal jogait.

Naszóval ott téblábolt a gázgyár előtt, és meglátott engem. Fölcsillantak a szemei, és örömmel üdvözölt: "Hajj de jó hogy jössz ecsém, egyedül nem tudom berakni a hidrogénpalackot a kocsiba, segíccsé mán. Meg régen láttalak mi van veled na fogd mán azt a kurva palackot, már barnul a hajam..." így ő.

No, megfogtuk a palackot, és behajítottuk a rózsaszín Zaporozsec elejibe. Csodálkoztam, mondtam is neki, hogy "mi ez a kocsi Endre? Egy ekkora roksztár egy suzuki swiftet is megengedhetne magának, olyan metálszürkét..."

"hajj" - mondta - "még jó hogy megvehetnék bármit, amit csak akarok, csak utánanéztam, és a történelem folyamán ebbe az autóba rakták a legtöbb vasat. A név kötelez. Majd figyeld amikor beindítom, a T52-es indítomotorja igazi Fémzene!"

No, be is akarta indítani, de nem ment. Mint utóbb kiderült, a gyertya szikraközzel volt a gond, mert nem volt Gyújtópontban. Mindenesetre busszal kellett hazavinnie a peroxidot. Kérdeztem is, hogy minek ilyen sürgős a dolog? Csak nem lesz valami Titkos Ünnepe? Szar 3D-grafikusokkal?

Búcsúzóul még mondott egy viccet is: "Te, mi a száj? Főbejárat, hahahhahah" :)) Ezen jót röhögünk, majd jött a busz. Integetés közben még utánakiabáltam, hogy

"Hé, nem akarod elvinni a PVC dzsekidet a patyolatba? Lassan öntudatra ébred!!! " :))

De azé jó volt. Kellemesebb lett a napom.

